

ARBEJDSDIREKTORATET
J. nr. 08-21-0025
Udkast af 17. februar 2009

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love

(Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, finansiering af arbejdsløshedsdagpenge, arbejdsløshedskassernes vejledningspligt, tilsyn med kommunerne, m.v.)

Beskæftigelsesministeriet

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 975 af 26. september 2008, som ændret ved § 2 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og lov nr. xxx af yy februar 2009 (L 74), foretages følgende ændringer:

1. I § 46, stk. 1, udgår ”for 14 dage eller”.
2. I *overskriften* til kapitel 9 a og kapitel 10 og i § 58, stk. 1, nr. 1, udgår ”og aktiveringsydelse”.
3. I § 52 a, stk. 2 og 3, udgår ”aktiveringsydelse, der svarer til”.
4. I § 52 a, stk. 4, ændres ”, jf.” til: ”efter”.
5. I § 52 a, stk. 5, og § 75 h, stk. 5, ændres ”aktiveringsydelse” til: ”dagpenge”.
6. § 55, stk. 2, affattes således:
”Stk. 2. Ved deltagelse i tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager medlemmet dagpenge efter stk. 1.”
7. I § 58, stk. 1, nr. 3, *litra a*, § 77, stk. 3, nr. 1, § 85 c, stk. 2, og § 85 e, stk. 2, udgår ”eller aktiveringsydelse”.
8. § 65, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:
”En arbejdsløshedskasse skal i fornødent omfang yde vejledning og bistand til medlemmer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for arbejdsløshedskassens sagsområde, jf. § 30.

Stk. 2. Modtager en arbejdsløshedskasse en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette arbejdsløshedskasse eller forvaltningsmyndighed.”

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

9. I § 65, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres ”stk. 1-3” til: ”stk. 1-4”.

10. I § 65, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres ”stk. 1-4” til: ”stk. 1-5”, og som 2. pkt. indsættes: ”Der kan herunder fastsættes regler om pligt til at yde vejledning og bistand, selv om medlemmet ikke har rettet henvendelse til arbejdsløshedskassen.”

11. Efter § 82 indsættes:

”Finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge

§ 82 a. Kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til dagpenge, jf. §§ 52 a, 52 e og 55, *stk. 1* og 2.

Stk. 2. Bidraget efter *stk. 1* omfatter udgifter til personer, som på udbetalingstidspunktet har ophold i kommunen, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 3. Bidraget efter *stk. 1* udgør 50 pct. af udgifterne til dagpenge. Under tilbud omfattet af kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, udgør bidraget dog 25 pct. af udgifterne til dagpenge. Bidraget udgør 100 pct. af udgifterne til dagpenge fra det tidspunkt, hvor personen har ret og pligt til tilbud efter reglerne i kapitel 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og indtil tilbud påbegyndes.

Stk. 4. Kommunen bidrager ikke til finansieringen af dagpenge, der er udbetalt for de sammenlagt første 4 uger efter indplaceringen i en dagpengeperiode, jf. §§ 53 og 54. Perioden opgøres på grundlag af uger, hvori der er udbetalt dagpenge. I 2010 bidrager kommunen dog ikke til finansieringen for de første 18 uger, i 2011 for de første 12 uger og i 2012 for de første 8 uger.

Stk. 5. Udgifterne til dagpenge opgøres før skat, men efter fradrag for ATP-bidrag og særlig pensionsopsparing (SP), jf. kapitel 12 a.

Stk. 6. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om kommunens betaling efter denne bestemmelse, herunder om betingelser og dokumentation for, hvornår bidraget udgør 25 pct. henholdsvis 100 pct. af udgifterne til dagpenge, jf. *stk. 3.*”

12. I § 84, *stk. 7* og 8, § 90 b, *stk. 3*, § 91, *stk. 7*, § 92 a, *stk. 5*, § 99, *stk. 1*, og § 100 b ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævn” til: ”Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg”.

13. To steder i § 84, *stk. 7*, og i § 99, *stk. 2*, ændres ”ankenævnet” til: ”Beskæftigelsesudvalget”.

14. I § 84, *stk. 8*, og § 99, *stk. 2*, ændres ”Ankenævnets” til: ”Beskæftigelsesudvalgets”.

15. I § 84, *stk. 10*, ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævns” til: ”Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs”.

16. I § 85 c, *stk. 1*, og § 85 e, *stk. 1*, udgår ”eller aktiveringsydelse efter § 55, *stk. 2*”.

17. I § 85 c, stk. 3, indsættes efter ”ATP-bidraget for dagpengemodtagere”: ”, hvor kommunen bidrager til finansieringen af dagpenge med 50 pct. af dagpengeudgiften, jf. § 82 a, stk. 3, 1. pkt.,”.

18. § 85 c, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. ATP-bidraget for dagpengemodtagere, hvor kommunen bidrager til finansieringen af dagpenge med 25 pct. af dagpengeudgiften, jf. § 82 a, stk. 3, 2. pkt., betales af dagpengemodtageren med 1/3 og statskassen med 2/3. Hver bidragsandel for en uge nedrundes til nærmeste hele kronebeløb.”

19. I § 85 c, stk. 5, udgår ”eller aktiveringsydelsen”.

20. I § 91, stk. 6, udgår ”, overgangsydelses-,”.

21. I § 99, stk. 5, ændres ”Ankenævnet” til: ”Chefen for Ankestyrelsen”, og ”klagefristen i stk. 1 og 3” ændres til: ”klagefristen i stk. 1, henholdsvis stk. 3”.

22. § 100 ophæves.

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007, som ændret ved § 1 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 31 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 d indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

”Stk. 5. Kommunalbestyrelsen behandler det samlede resultat af Arbejdsdirektoratets tilsyn på et møde.

Stk. 6. Arbejdsdirektoratet kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere direktoratet om kommunalbestyrelsens behandling, jf. stk. 5, herunder om hvilke foranstaltninger resultatet af tilsynet har givet anledning til. Arbejdsdirektoratet kan fastsætte en frist for denne orientering.”
Stk. 5 bliver herefter stk. 7.

2. Efter § 40 b indsættes:

”Kontrol med kommunernes opfølgning ved mistanke om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde

§ 40 c. Hvis Arbejdsdirektoratet får oplysninger om, at en person kan være omfattet af § 40 a eller § 40 b, kan direktoratet indhente en redegørelse fra kommunen om, hvorvidt kommunen har taget stilling til muligheden for sanktion efter disse bestemmelser.”

§ 3

I lov om børnepasningsorlov, jf. lovbekendtgørelse nr. 193 af 23. marts 2004, som ændret ved § 6 i lov nr. 1380 af 20. december 2004, § 8 i lov nr. 327 af 18. maj 2005, § 21 i lov nr. 523 af 24. juni 2005 og § 7 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 19, stk. 1, ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævn, jf. § 100 i lov om arbejdsløshedsforsikring

m.v.” til: ”Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg” og ”Ankenævnets” til: ”Beskæftigelsesudvalgets”.

2. I § 19, stk. 3, ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævn” til: ”Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg”.

3. I § 19, stk. 5, ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævn, jf. § 100 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.” til: ”Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.”

4. I § 19, stk. 6, ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævn” til: ”Chefen for Ankestyrelsen”.

§ 4

I ferieloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 407 af 28. maj 2004, som ændret senest ved lov nr. 480 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 43 a og § 45, stk. 1, ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævn” til: ”Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg”.

2. I § 45, stk. 2, ændres ”ankenævnet” til: ”Beskæftigelsesudvalget”, og ”Ankenævnets” til: ”Beskæftigelsesudvalgets”.

3. § 45, stk. 3, ophæves.

§ 5

I lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1011 af 15. august 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævn” til: ”Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg”.

2. § 5, stk. 2, ophæves.

§ 6

I lov nr. 522 af 24. juni 2005 om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, som ændret ved § 1 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, § 5 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, § 2 i lov nr. 176 af 27. februar 2007 og § 1 i lov nr. 292 af 27. marts 2007, foretages følgende ændring:

1. I § 54 ændres ”§ 50 a og § 63, stk. 2,” til: ”§ 59 a”.

§ 7

I lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 268 af 18. marts 2005, som ændret senest ved lov nr. 1395 af 27. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 77, stk. 5, nr. 2 og 3, ændres ”påbydes” til: ”påbyde”.

2. § 81 a, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Formanden skal være ansat i Ankestyrelsen og opfylde uddannelseskravet i § 51, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.”

3. I § 81 a, stk. 4, 1. pkt., og i stk. 5, 6, 7 og 8, udgår ”eller dennes stedfortræder”.

4. I § 81 a, stk. 4, 3. pkt., udgår ”eller dennes stedfortræders”.

5. I § 81 a, stk. 10, ændres ”Den Sociale Ankestyrelse” til: ”Ankestyrelsen”.

§ 8

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2008, som ændret ved § 7 i lov nr. 515 af 17. august 2008, § 7 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, lov nr. 1063 af 6. november 2008 og lov nr. xx af yy 2009 (L 73), foretages følgende ændringer:

1. § 2 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 5 og 6.

2. I § 17f, stk. 3 og 7, ændres ”§ 2 a, stk. 1-7” til: ”§ 2 a, stk. 1-5”.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration

§ 9

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1593 af 14. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 25 b, indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

”Stk. 5. Kommunalbestyrelsen behandler det samlede resultat af tilsynet på et møde.

Stk. 6. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere ministeren om kommunalbestyrelsens behandling, jf. stk. 5, herunder om hvilke foranstaltninger resultatet af tilsynet har givet anledning til. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte en frist for denne orientering.”

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 7-10.

2. I § 31 a indsættes som nyt stykke:

”Stk. 8. § 40 c i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår udlændinge, der kan være omfattet af § 31 a.”

3. I § 53, stk. 6, ændres ”reglerne i kapitel 10” til: ”reglerne i kapitel 9 a og 10”.

Undervisningsministeriet

§ 10

I lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 18. marts 2008, som ændret ved lov nr. 1173 af 10. december 2008 og lov nr. 49 af 28. januar 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 25, § 31, stk. 1 og 2, og § 32, stk. 1, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3, ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævn” til: ”Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg”.
2. I § 32, stk. 2, 3. pkt., ændres ”Ankenævnet” til: ”Beskæftigelsesudvalget”.

§ 11

I lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 27. juni 2007, som ændret ved xxx, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, stk. 1 og 2, § 21, stk. 1 og 3, § 22, stk. 3, og § 23 ændres ”Arbejdsmarkedets Ankenævn” til: ”Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg”.
2. I § 21, stk. 2, ændres ”Ankenævnets” til: ”Beskæftigelsesudvalgets”.

Velfærdsministeriet

§ 12

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 3. september 2008, som ændret senest ved lov nr. x af y.z.2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, indsættes efter ”Velfærdsministeren bestemmer”: ”, på beskæftigelsesområdet efter forhandling med beskæftigelsesministeren”.
2. § 50, stk. 2, affattes således:
”Stk. 2. Ankestyrelsen yder sekretariatsbistand til Arbejds miljøklagenævnet og Ligebehandlingsnævnet.”
3. § 50 a ophæves.
4. § 52 affattes således:
”§ 52. Velfærdsministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af velfærdsministeren efter indstilling fra
 - 1) Dansk Arbejdsgiverforening,
 - 2) Landsorganisationen i Danmark,
 - 3) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
 - 4) KL (Kommunernes Landsforening) og
 - 5) Danske Handicaporganisationer.Stk. 2. Medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni i året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.
Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer,
 - 1) der er medlem af et socialt nævn, eller

2) der tidligere i 2 fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.”

5. § 57, nr. 1, 1. punktum, affattes således:

”1) Om en afgørelse, som et beskæftigelsesankenævn eller et socialt nævn har truffet, opfylder betingelserne i § 59 a, stk. 2, henholdsvis § 63 for at kunne blive behandlet af Ankestyrelsen.”

6. Efter § 59 indsættes som nyt kapitel:

”Kapitel 9 a
Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

§ 59 a. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn nedsat i medfør af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Beskæftigelsesankenævnens afgørelser, jf. lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Den person, som afgørelsen vedrører, eller kommunalbestyrelsen, herunder jobcenteret, kan anmode Ankestyrelsen om at optage sagen til behandling. Ved klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan tillige andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen, anmode Ankestyrelsen om at optage sagen til behandling.

Stk. 3. Ved behandlingen af klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn, jf. stk. 2, deltager i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
- 2) Landsorganisationen i Danmark,
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening og
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 4. Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende i stedet for medlemmer udpeget efter stk. 3, nr. 2 og 3.

Stk. 5. De formelle regler i §§ 50, stk. 3, 51, stk. 2, 57, 59, 67-70, 72, stk. 1 og 8, 74 og reglerne om praksiskoordinering i §§ 76-79 a gælder i forhold til Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager efter stk. 2, jf. stk. 1. Herudover gælder de regler, der er fastsat i medfør af § 2, stk. 3.

§ 59 b. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af andre end et beskæftigelsesankenævn, jf. § 59 a, stk. 1, når det er fastsat ved lov.

Stk. 2. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler alle klager, jf. stk. 1, der indbringes for udvalget inden for de klagefrister, der er fastsat i lovgivningen. Er der ikke fastsat særlige klagefrister, gælder klagefristen i § 67, stk. 1.

Stk. 3. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler endvidere spørgsmål, der kan indbringes for udvalget, om hvorvidt en arbejdsgiver har overholdt sin oplysningspligt efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Stk. 4. Ved behandlingen af klager efter stk. 1, jf. dog stk. 5 og 6, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer;

- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
- 2) Landsorganisationen i Danmark og
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om befordringstilskud og tilskud til kost og logi og om tilbagebetaling, jf. § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, og over afgørelser om godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder, om godtgørelse udbetalt til arbejdsgiveren, om godtgørelse under lovlig konflikt og om tilbagebetaling, jf. § 20 i lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, deltager foruden medlemmerne i stk. 4 et yderligere medlem med særligt sagkundskab inden for disse områder. Beskæftigelsesministeren udpeger medlemmer inden for hvert af de nævnte lovområder efter indstilling fra undervisningsministeren.

Stk. 6. Ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og fra Dansk Arbejdsgiverforening, jf. dog stk. 7 og 8.

Stk. 7. Hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver i en sag efter stk. 6 er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet Landsorganisationen i Danmark eller Dansk Arbejdsgiverforening, deltager foruden medlemmerne i stk. 6 en repræsentant fra hovedorganisationen for den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant fra Danske Regioner eller Finansministeriet.

Stk. 8. Hvis lønmodtageren eller arbejdsgiveren i en sag efter stk. 6 er tilsluttet en organisation, der ikke er medlem af en hovedorganisation, deltager foruden medlemmerne i stk. 6 en repræsentant direkte fra lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationen.

Stk. 9. Repræsentanterne i stk. 7 og 8 udpeges af hovedorganisationerne, de pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationer eller myndigheder selv og deltager i Beskæftigelsesudvalgets behandling af klager og spørgsmål efter stk. 6 med stemmeret.

Stk. 10. De formelle regler i §§ 50, stk. 3, 51, stk. 2, 57, nr. 2, 59, 67, stk. 2, 68, 70, 72, stk. 1 og 8, og 74 gælder i forhold til Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager og spørgsmål efter stk. 1 og 3.

§ 59 c. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter aftale med velfærdsministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges efter indstilling fra organisationerne efter §§ 59 a, stk. 3 og 4, og 59 b, stk. 4-6.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalgets medlemmer udpeges for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni i året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer,

- 1) der er beskikkede medlemmer af et beskæftigelsesankenævn,
- 2) der er beskikkede medlemmer af, tilfornedede eller deltager i møder som særlig sagkyndig i Beskæftigelsesrådet eller Rådet for Voksen- og Efteruddannelse,
- 3) der er valgt eller ansat i en arbejdsledsløshedskasse eller en brancheorganisation for arbejdsledsløsheds-kasser,
- 4) der tidligere i 2 fulde perioder har været beskikket enten som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, eller har været udpeget som medlem eller stedfortræder i

Arbejdsmarkedets Ankenævn. Udpegning ud over 2 fulde perioder kan dog i særlige tilfælde finde sted.

§ 59 d. Beskæftigelsesudvalget udøver sin virksomhed i møder, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalget er beslutningsdygtigt, når samtlige medlemmer og eventuelle repræsentanter, jf. § 59 b, stk. 7 og 8, er til stede.

Stk. 3. Afgørelser træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.

Stk. 4. Formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, hvorvidt afgørelsen er lovlig. Sagen skal herefter behandles efter stk. 5.

Stk. 5. Styrelseschefen kan beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor styrelseschefen eller vicedirektøren er formand, og hvor der deltager tre ankechefer og de medlemmer og repræsentanter, der er udpeget til at deltage efter §§ 59 a, stk. 3 og 4, eller 59 b, stk. 4-8.

Stk. 6. Skønner Ankestyrelsen, at en sag er egnet til at blive afgjort, uden at der afholdes et møde, sender styrelsen en indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

§ 59 e. Beskæftigelsesministeren fastsætter en forretningsorden for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.”

7. § 63, stk. 2, ophæves.

§ 13

I lov nr. 499 af 7. juni 2006 om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, som ændret senest ved lov nr. 548 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. Efter § 23 indsættes:

”§ 23 a. I tilskudsåret ydes et beskæftigelsestilskud til kommunerne til finansiering af kommunernes udgifter til forsikrede ledige. Beskæftigelsestilskuddet består af summen af:

- 1) Et grundtilskud, som svarer til den enkelte kommunes samlede tilskud i året to år før tilskudsåret, jf. dog stk. 2, opreguleret til tilskudsårets forventede pris- og lønniveau.
- 2) Et merudgiftsbehov, der for kommunerne under ét beregnes som forskellen mellem kommunernes grundtilskud og de skønnede kommunale nettoudgifter for tilskudsåret. Merudgiftsbehovet fordeles på kommunerne i forhold til ledigheden i året to år før tilskudsåret.

Stk. 2. Grundtilskuddet efter stk. 1 for tilskudsårene 2010 og 2011 fastsættes af beskæftigelsesministeren på grundlag af de skønnede udgifter i hver enkelt kommune for henholdsvis 2008 og 2009, såfremt de foreslåede regler i denne lov og i lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensations til handicappede i erhverv og lov om seniorjob med flere love (Etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem m.v.) for finansiering af beskæftigelsesområdet havde været gældende i disse år.

Stk. 3. Grundtilskuddet reguleres med ændringer i de kommunale nettoudgifter som følge af ændringer i love og regler på de områder, som er omfattet af beskæftigelsestilskuddet.

Stk. 4. I tilskudsåret foretages en midtvejsregulering af merudgiftsbehovet på grundlag af den forventede udvikling i ledigheden, jf. dog stk. 5. Midtvejsreguleringen opgøres for hver landsdel for

sig. For hver landsdel udgør midtvejsreguleringen forskellen mellem merudgiftsbehovet efter stk. 1 og en fornyet beregning af merudgiftsbehovet for kommunerne i landsdelen. Midtvejsreguleringen for hver landsdel fordeles på kommunerne i landsdelen i forhold til ledigheden i året to år før tilskudsåret. Midtvejsreguleringen afregnes i oktober, november og december i tilskudsåret.

Stk. 5. For tilskudsåret 2010 udgør midtvejsreguleringen forskellen mellem det oprindeligt beregnede beskæftigelsestilskud, jf. stk. 1, og en fornyet beregning af beskæftigelsestilskuddet. I den fornyede beregning opgøres grundtilskuddet som de skønnede udgifter i kommunerne for 2009, såfremt de foreslåede regler i denne lov og i lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensations til handicappede i erhverv og lov om seniorjob med flere love (Etablering af et enstrenget kommunalt beskæftigelsessystem m.v.) for finansiering af beskæftigelsesområdet havde været gældende i dette år. Merudgiftsbehovet opgøres som den skønnede udvikling i udgifterne for hver landsdel. Inden for landsdelen fordeles udgifterne på kommunerne i forhold til ledigheden i 2009.

Stk. 6. I året efter tilskudsåret foretages efterregulering af merudgiftsbehovet. Efterreguleringen opgøres for hver landsdel for sig. For hele landet udgør efterreguleringen forskellen mellem merudgiftsbehovet efter stk. 1 korrigeret for midtvejsreguleringen efter stk. 4 og en endelig beregning af merudgiftsbehovet for kommunerne. Efterreguleringen fordeles på landsdele i forhold til den enkelte landsdels andel af udviklingen i antallet af ledige fra året to år før tilskudsåret til tilskudsåret. Efterreguleringen for hver landsdel fordeles på kommunerne i landsdelen i forhold til ledigheden i året to år før tilskudsåret. Efterreguleringen afregnes i oktober, november og december i året efter tilskudsåret.

Stk. 7. For tilskudsåret 2010 består efterreguleringen af forskellen mellem merudgiftsbehovet efter stk. 5 og en endelig beregning af merudgiftsbehovet. Efterreguleringen fordeles på landsdele i forhold til den enkelte landsdels andel af udviklingen i antallet af ledige fra 2009 til 2010. Efterreguleringen for hver landsdel fordeles på kommunerne i landsdelen i forhold til ledigheden i 2009.

Stk. 8. Velfærdsministeren fastsætter regler om opgørelse af midtvejsreguleringen og efterreguleringen af kommunernes udgifter til forsikrede ledige samt fastlægger afgrænsningen af landsdele.

Stk. 9. Velfærdsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om beregning af de skønnede udgifter i kommunerne i 2008 og 2009.

§ 23 b. Der ydes et særligt tilskud til kommuner, hvor udviklingen i bruttoledigheden for forsikrede ledige i perioden fra 1. kvartal i året før tilskudsåret til 1. kvartal i tilskudsåret, jf. dog stk. 4, afviger væsentligt fra udviklingen i landsdelen.

Stk. 2. Der ydes et tilskud til en kommune i tilskudsåret, hvis det beregnede beløb efter stk. 3 overstiger 0,01 pct. af kommunens budgetterede beskatningsgrundlag for tilskudsåret. Tilskuddet udgør beløbet efter stk. 3 fratrukket 0,01 pct. af kommunens budgetterede beskatningsgrundlag.

Stk. 3. For de kommuner, hvor udviklingen i ledigheden i perioden fra 1. kvartal i året før tilskudsåret til 1. kvartal i tilskudsåret for de forsikrede ledige overstiger udviklingen i landsdelen tillagt 5 procentpoint, beregnes et beløb. Beløbet beregnes på grundlag af et af beskæftigelsesministeren fastsat beløb pr. bruttoledig ganget med det antal ledige, hvormed udviklingen i ledigheden i kommunen overstiger udviklingen i landsdelen tillagt 5 procentpoint.

Stk. 4. I tilskudsåret 2010 ydes det særlige tilskud til kommuner, hvor udviklingen i bruttoledigheden for forsikrede ledige i perioden fra 4. kvartal 2009 til 1. kvartal 2010 afviger væsentligt fra udviklingen i landsdelen.

Stk. 5. Samtlige kommuner bidrager til de årlige tilskud efter stk. 2 i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede indbyggertal.”

Stk. 6. Velfærdsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om fastsættelsen af det særlige tilskud til kommuner.”

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2009, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. § 13 træder i kraft den 20. juni 2009 og har virkning fra og med tilskudsåret 2010.

Stk. 3. § 7, nr. 1, træder i kraft den 29. december 2009.

Stk. 4. § 1, nr. 11, træder i kraft den 1. januar 2010 og har virkning for udbetaling af dagpenge for perioder fra og med den 4. januar 2010. § 82 a, stk. 3, 3. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som indsat ved denne lovs § 1, nr. 11, har virkning fra den 3. januar 2011

Stk. 5. § 2, nr. 1, og § 9, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 6. § 1, nr. 1, træder i kraft den 25. januar 2010.

§ 15

Stk. 1. Arbejdsmarkedets Ankenævn sammenlægges med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg den 1. august 2009. Alle sager, hvori der ikke pr. 31. juli 2009 er truffet endelig administrativ afgørelse af Arbejdsmarkedets Ankenævn, overføres pr. 1. august 2009 til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, og § 12, nr. 6.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalgets nuværende medlemmer fortsætter i udvalget frem til den 31. maj 2010, forudsat at de opfylder betingelserne for udpegning, jf. lovforslagets § 12, nr. 6 (§ 59 c, stk. 3). Beskæftigelsesministeren udpeger pr. 1. august 2009 nogle særligt uddannelsessagkyndige medlemmer til Beskæftigelsesudvalget efter indstilling fra undervisningsministeren, jf. lovforslagets § 12, nr. 6 (§ 59 b, stk. 5). Beskæftigelsesministeren kan beslutte, at der efter den 1. august 2009 og for den resterende udpegningsperiode skal ske udpegning af yderligere medlemmer til Beskæftigelsesudvalget. Fra den 1. juni 2010 skal der ske ny udpegning af alle Beskæftigelsesudvalgets medlemmer, jf. lovforslagets § 12, nr. 6 (§ 59 c, stk. 2).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	s. x
2. Lovforslagets hovedindhold	s. x
2.1. Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg	s. x
2.2. Kommunal finansiering af arbejdsløshedsdagpenge og udgifter ved aktivering af forsikrede ledige	s. x
2.3. Øvrige ændringer	
Ophævelse af reglerne om aktiveringsydelse	s. x
Ophævelse af reglerne om 14-dagesudbetaling af arbejdsløshedsdagpenge	s. x
Arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt	s. x
Tilsyn med kommunerne	s. x
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	s. x
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	s. x
5. Administrative konsekvenser for borgerne	s. x
6. Miljømæssige konsekvenser	s. x
7. Forholdet til EU-retten	s. x
8. Høring	s. x
9. Sammenfattende skema	s. x

1. Indledning

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af aftalen om et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem, som er indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Liberal Alliance i forbindelse med finanslovsaftalen for 2009.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om seniorjob og lov om kompensation til handicappede i erhverv (Etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem m.v.)

Dette lovforslag udmønter den del af aftalen, der vedrører følgende dele:

- Sammenlægningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.
- Kommunal finansiering af arbejdsløshedsdagpenge mv.

Herudover foreslås en ophævelse af reglerne om aktiveringsydelse og om 14-dages udbetalinger og en justering af reglerne om arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt samt nye regler om tilsyn med kommunerne.

1.1. Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

Som led i aftalen om at indføre et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem foreslås det, at klagesagsbehandlingen på beskæftigelsesområdet samles i én klageinstans i Ankestyrelsen. Det sker ved at sammenlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Sammenlægningen understøtter et enstrengt beskæftigelsessystem og er et naturligt led i bestræbelserne på at sikre en stadig større sammenhæng i beskæftigelsessystemet i forhold til ydelser og indsats for såvel forsikrede som ikke-forsikrede personer på arbejdsmarkedet.

1.2. Kommunal finansiering af arbejdsløshedsdagpenge

Den kommunale finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge indebærer, at kommunerne får et klart incitament til at få forsikrede ledige i job og give dem aktive tilbud. Samtidig vil den kommunale bæredygtighed i et kommunalt beskæftigelsessystem blive sikret.

Kommunerne kompenseres for omlægningen dels ved, at staten kompenserer kommunerne direkte for en betydelig andel af udgifterne, dels gennem en særlig tilskudsordning vedrørende beskæftigelsesområdet. Hertil kommer, at staten kompenserer kommunerne for udgifterne til de første 4 ugers dagpenge fuldt ud. I en overgangsperiode i årene 2010-2012 kompenserer staten dog udgifterne til dagpenge fuldt ud de første 18, 12 henholdsvis 8 uger. Endelig kompenseres kommunerne for en mindre del af udgifterne, der vedrører administrative udgifter, via DUT (Det Udvidede Totalbalanceprincip) og det almindelige tilskuds- og udligningssystem for kommunerne.

1.3. Øvrige ændringer

1.3.1. Ophævelse af reglerne om aktiveringsydelse

Modellen for den kommunale finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge indebærer, at sondringen mellem aktiveringsydelse og arbejdsløshedsdagpenge bliver uden betydning. Aktiveringsydelsen foreslås derfor afskaffet og reglerne om aktiveringsydelse ophævet. En ophævelse af reglerne vil ikke medføre ændringer i de lediges rettigheder, da der i stedet for aktiveringsydelse vil blive udbetalt arbejdsløshedsdagpenge på samme niveau, men vil derimod medføre forenklinger og lettelser i administrationen for ledige såvel som arbejdsløsheds-kasser, fordi der ikke længere vil skulle ske ydelsesskift i forbindelse med den enkelte lediges deltagelse i aktivering.

1.3.2. Ophævelse af reglerne om 14-dagesudbetaling af arbejdsløshedsdagpenge

Som et led i den kommunale finansiering af arbejdsløshedsdagpenge mv., som baserer sig på periodevise (månedsvise) opkrævninger af kommunernes bidrag, vil det være naturligt at ophæve reglerne om 14-dages udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge i arbejdsløsheds-kasserne, sådan at udbetalingsperioderne for alle arbejdsløsheds-kasser i dagpengesystemet bliver månedsvise (4 eller 5 uger).

1.3.3. Arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt

Som led i bestræbelserne på at opnå større ensartethed på beskæftigelsesområdet i sager af samme karakter foreslås det, at reglerne om forvaltningsmyndighedernes og arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt harmoniseres. En arbejdsløsheds-kasse vil efter forslaget herefter ligesom en forvaltningsmyndighed skulle yde vejledning og bistand til medlemmer, der retter henvendelse til arbejdsløsheds-kassen med spørgsmål inden for kassens sagsområde.

1.3.4. Tilsyn med kommunerne

1.3.4.1. Kommunalbestyrelsens opfølgning på det kommunale rådighedstilsyn

Det er kommunalbestyrelsens ansvar at sikre, at kommunen administrerer reglerne i lov om aktiv social politik om rådighed, konsekvenser og sanktioner over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der alene har ledighed som problem, korrekt. Arbejdsdirektoratet fører tilsyn med, at dette sker.

For at understrege kommunalbestyrelsens ansvar og for at sikre, at kommunalbestyrelsen følger op på det kommunale rådighedstilsyn, indføres et krav om, at kommunalbestyrelsen behandler resultaterne af Arbejdsdirektoratets tilsyn på et møde. Arbejdsdirektoratet kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere direktoratet om behandlingen af resultaterne, og direktoratet kan herunder fastsætte en frist for denne orientering.

1.3.4.2. Kontrol med kommunernes opfølgning ved mistanke om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde

Som led i regeringens indsats mod misbrug af sociale ydelser mv. blev der i 2005 indført særlige sanktionsregler for modtagere af kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse, som mod bedre vidende har tilsidesat pligten til at oplyse om arbejde.

For at sikre en effektiv indsats skal Arbejdsdirektoratet i visse tilfælde kunne indhente en redegørelse fra en kommune om kommunens opfølgning i konkrete sager om en persons evt. tilsidesættelse af oplysningspligten. Dette vil være aktuelt, når Arbejdsdirektoratet – typisk i forbindelse med sit kontrolarbejde efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. – får viden om, at en modtager af kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse muligvis har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde, og hvor det er tvivlsomt, om kommunen har foretaget den fornødne opfølgning.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Arbejdsmarkedets Ankenævns område

I dag er der i en række love fastsat regler om, at Arbejdsmarkedets Ankenævn er klageinstans i forhold til afgørelser, der er truffet efter den pågældende lov, og i forhold til tvivlsspørgsmål mv.

Der er tale om følgende love:

- Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
 - Afgørelser om medlemmers rettigheder og pligter efter loven – om medlemskab af en arbejdsløshedskasse, ret til arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, rådighed, tilbagebetaling og sanktioner, og om arbejdsløshedskassernes ret til refusion efter lovens § 86, stk. 4, 1. og 2. pkt., og stk. 5, samt tvivlsspørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag, de såkaldte ”G-dage”, mv.
- Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
 - Afgørelser om befordringsgodtgørelse.
- Lov om arbejdsmarkedsuddannelser
 - Afgørelser om godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder, befordringstilskud og tilskud til kost og logi og afgørelser om tilbagebetaling af godtgørelse eller tilskud.

- Lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse
Afgørelser om godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmulighed, godtgørelse udbetalt til arbejdsgiveren, godtgørelse under konflikt og afgørelser om tilbagebetaling.
- Lov om børnepasningsorlov
Afgørelser om udbetaling af orlovsydelse til forsikrede lønmodtagere og selvstændige og afgørelser truffet af kommunerne om udbetaling af orlovsydelse til ikke-forsikrede lønmodtagere og selvstændige samt jobcentrenes afgørelser om tilbagekaldelse af orlovsbevillinger.
- Ferieloven
Afgørelser om bl.a. ret til ferie og feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg, medmindre der er tale om forhold reguleret ved kollektiv overenskomst, samt evt. udbetaling af feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg til en lønmodtager, der er afskåret fra at afholde ferie inden ferieårets udløb. Afgørelser om udbetaling af beløb fra f.eks. Arbejdsmarkedets Feriefond.
- Ansættelsesbevisloven
Spørgsmål om hvorvidt arbejdsgiveren har overholdt sin pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Arbejdsmarkedets Ankenævn har mødebehandlet 1010 sager i 2008. Langt de fleste heraf var sager om arbejdsløshedsforsikring m.v. (719 sager). Der var herudover 66 sager om dagpengegødtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag, 152 sager om arbejdsmarkedsuddannelser og VEU, 2 sager om orlov, 53 sager om ferieloven og 18 sager om ansættelsesforhold. Kilde: Ankestyrelsen.

2.1.1.2. Arbejdsmarkedets Ankenævns kompetence, sammensætning, behandling af sager mv.

Efter de gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. behandler Arbejdsmarkedets Ankenævn konkrete klagesager i det omfang, det er fastsat i lovgivningen. Ankenævnet behandler herudover tvivlsspørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegødtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag.

Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Ankenævnet består af:

- 1) En formand, der ansættes af velfærdsministeren efter indstilling fra beskæftigelsesministeren. Formanden skal ved ansættelsen have bestået juridisk, statsvidenskabelig, økonomisk eller anden dermed ligestillet eksamen.
- 2) 1 medlem udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening (DA).
- 3) 1 medlem udpeget af Landsorganisationen i Danmark (LO).
- 4) 1 medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter forhandling med justitsministeren.
- 5) 1 medlem med særlig sagkundskab inden for arbejdsmarkedsuddannelserne udpeget af beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren.

- 6) 1 medlem med særlig sagkundskab inden for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse udpeget af beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren.

Ved behandling af sager om arbejdsløshedsforsikring deltager i dag formanden, et medlem fra DA, fra LO og fra Justitsministeriet. Ved behandling af tvivlsspørgsmål om arbejdsgiveres betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag deltager formanden samt et medlem fra hhv. DA og LO. Ved behandling af sager om arbejdsmarkedsuddannelser og erhvervsrettede voksen- og efteruddannelser deltager formanden, 1 medlem fra DA, 1 medlem fra LO og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for én af de nævnte uddannelser.

Formanden kan skønne, at en sag vil kunne afgøres, uden at der afholdes møde. I så fald sender formanden en indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

Velfærdsministeren ansætter efter indstilling fra beskæftigelsesministeren en stedfortræder for formanden. Medlemmer og stedfortrædere udpeges for 4 år ad gangen. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Som hovedregel kan medlemmer og stedfortrædere ikke (gen-)udpeges, hvis de tidligere i 2 perioder har været udpeget som medlemmer eller stedfortrædere. I særlige tilfælde kan genudpegning dog finde sted. Medlemmer og stedfortrædere må ikke også være medlem af, tilforordnet eller deltage i møder som særlig sagkyndig i Beskæftigelsesrådet, Uddannelsesrådet for Arbejdsmarkedsuddannelserne eller bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Uddannelses Finansiering. Uddannelsesrådet for Arbejdsmarkedsuddannelserne og Arbejdsmarkedets Uddannelses Finansiering er i dag erstattet af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse.

Sekretariatsbetjeningen af ankenævnet varetages af Ankestyrelsen.

Beskæftigelsesministeren fastsætter en forretningsorden for ankenævnet.

2.1.1.3. Særligt om Arbejdsmarkedets Ankenævns behandling af sager efter ferieloven og ansættelsesbevisloven

Efter de gældende regler behandler Arbejdsmarkedets Ankenævn klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål, der indbringes for ankenævnet, om, hvorvidt en arbejdsgiver har overholdt sin oplysningspligt efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet (herefter ansættelsesbevisloven).

I ferieloven er der fastsat regler om, at en klage over en afgørelse truffet af direktøren for Arbejdsdirektoratet kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn inden 4 uger efter, at sagens parter har fået meddelelse om afgørelsen.

I ansættelsesbevisloven er der imidlertid ikke fastsat regler om frister for indbringelse af spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten. I disse sager træffes der heller ikke afgørelse af en underinstans, inden sagen overgår til behandling i Arbejdsmarkedets Ankenævn. Ankenævnet træffer således som første og eneste administrative instans afgørelser i sager om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter ansættelsesbevisloven. Træffes der afgørelse om, at en arbejdsgiver ikke har overholdt sin oplysningspligt, vil lønmodtageren kunne tilkendes en godtgørelse ved domstolene, jf. ansættelsesbevisloven, hvilket ikke ændres ved lovforslaget.

Det følger af såvel ferieloven som ansættelsesbevisloven, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med arbejdsmarkedets parter fastsætter nærmere regler om Arbejdsmarkedets Ankenævns sammensætning og kompetence i forbindelse med behandlingen af sager efter ferieloven og ansættelsesbevisloven. Disse regler er fastsat dels i bekendtgørelse nr. 848 af 5. september 2000 om Arbejdsmarkedets Ankenævns behandling af sager efter ferieloven, dels i bekendtgørelse nr. 465 af 22. maj 2006 om Arbejdsmarkedets Ankenævns behandling af sager efter

lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet og om størrelsen af en godtgørelse for manglende overholdelse af oplysningspligten.

I de to bekendtgørelser er der fastsat regler om, at Arbejdsmarkedets Ankenævn ved behandlingen af sager efter ferieloven henholdsvis ansættelsesbevisloven har følgende sammensætning:

- 1) Ankenævnets formand eller dennes stedfortræder,
- 2) 1 medlem udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening og
- 3) 1 medlem udpeget af Landsorganisationen i Danmark.

Hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet LO eller DA, udpeges yderligere en repræsentant fra hovedorganisationen for den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere udpeges et medlem fra KL, Danske Regioner eller Finansministeriet. Hvis lønmodtageren eller arbejdsgiveren er tilsluttet en organisation, der ikke er medlem af en hovedorganisation, udpeges yderligere en repræsentant direkte fra lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationen. Disse repræsentanter deltager med stemmeret ved ankenævnets behandling af den konkrete sag.

Arbejdsmarkedets Ankenævn er beslutningsdygtigt, når alle medlemmer er til stede. Er der udpeget yderligere repræsentanter, er ankenævnet dog kun beslutningsdygtigt, når også disse er til stede.

Sagerne forberedes af Arbejdsmarkedets Ankenævns sekretariat og behandles i øvrigt i overensstemmelse med de for Arbejdsmarkedets Ankenævn fastsatte regler.

Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

2.1.1.4. Arbejdsmiljøklagenævnet

Arbejdsmiljøklagenævnet blev oprettet pr. 1. januar 1999 ved lov nr. 379 af 10. juni 1997, jf. arbejdsmiljølovens §§ 81 og 81 a. Her blev det fastsat, at Arbejdsmiljøklagenævnets formand og dennes stedfortræder ansættes af beskæftigelsesministeren.

Ved lov nr. 191 af 24. marts 2004 gennemførtes en effektivisering af ankesystemerne på Beskæftigelsesministeriets område. I den forbindelse blev sekretariatet for Arbejdsmiljøklagenævnet lagt sammen med Den Sociale Ankestyrelse – nu Ankestyrelsen. Samtidig blev det fastsat, at formanden for Arbejdsmiljøklagenævnet og dennes stedfortræder ansættes af velfærdsministeren efter indstilling fra beskæftigelsesministeren.

2.1.1.5. Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

Ankestyrelsen er landets øverste administrative klageinstans og praksiskoordinerende myndighed på velfærdsområdet. Ankestyrelsen varetager i dag sekretariatsbetjeningen for Arbejdsmarkedets Ankenævn, Arbejdsmiljøklagenævnet, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Ligebehandlingsnævnet.

Efter de gældende regler i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) behandler Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg (Beskæftigelsesudvalget) – i det omfang det er fastsat ved lov – klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn nedsat i medfør af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Som udgangspunkt kan beskæftigelsesankenævnenes afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen (dvs. en ankechef) beslutter, at sagen har principiel eller generel betydning. Beslutningen om, hvorvidt en sag skal optages til behandling, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Ankestyrelsens afgørelser, herunder Beskæftigelsesudvalgets afgørelser, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Beskæftigelsesudvalget består af 2 ankechefer (hvoraf den ene er formand) samt 1 medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark (LO).
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening (DA).
- 4) Danske Handicaporganisationer (tidligere De Samvirkende Invalideorganisationer).

I afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende består udvalget af medlemmer udpeget efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende i stedet for medlemmerne fra LO og DA.

Beskæftigelsesudvalget er beslutningsdygtigt, når samtlige medlemmer er til stede.

Afgørelser træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.

Formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, hvorvidt afgørelsen er lovlige. Styrelseschefen kan herefter (og i øvrigt) beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor styrelseschefen eller vicedirektøren er formand, og hvor der deltager 3 ankechefer og de 4 medlemmer, der som nævnt ovenfor er udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne.

Ankestyrelsen (dvs. styrelseschefen eller den, som han har overladt sin beføjelser til, som hovedregel vicedirektøren eller en ankechef) kan skønne, at en sag vil kunne afgøres, uden at der afholdes møde. I så fald sender formanden en indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter aftale med velfærdsministeren antallet af medlemmer, der udpeges af KL, LO, DA og Danske Handicaporganisationer. Der kan ikke udpeges medlemmer, der samtidig er beskikkede medlemmer af et beskæftigelsesankenævn.

Beskæftigelsesministeren fastsætter en forretningsorden for Beskæftigelsesudvalget.

2.1.2. Baggrunden for lovforslaget

Med vedtagelsen af L 107 (2003/2004) blev det besluttet at overføre sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejds miljøklagenævnet til Ankestyrelsen, der i forvejen var sidste administrative klageinstans på det kommunale beskæftigelsesområde. Der blev således i 2004 skabt et sekretariatsmæssigt fællesskab mellem disse klageinstanser. Der skete ikke i forbindelse med overførslen en ændring i klageinstansernes status – de forblev dermed gensidigt uafhængige.

Uagtet den gensidige uafhængighed var hensigten med sammenlægningen og etableringen af et sekretariatsmæssigt fællesskab bl.a. også at skabe mulighed for, at der kunne udvikle sig en ny faglig kompetence på de store lovområder, således at der kunne ske en ensartet udvikling i praksis vedrørende de beskæftigelsesmæssige ydelser og betingelserne herfor.

Siden sammenlægningen er der i forbindelse med kommunalreformen sket ændringer i klagesystemets opbygning. På det regionale niveau er klagesager på beskæftigelsesområdet blevet henlagt til nye regionale beskæftigelsesankenævne, og på centralt niveau i Ankestyrelsen er der blevet oprettet et nyt beskæftigelsesudvalg (Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg). De regionale beskæftigelsesankenævns afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan dog optage principielle eller generelle sager til

behandling. Det er Ankestyrelsen (en ankechef), der træffer beslutning om, hvorvidt en sag skal optages til behandling.

Oprettelsen af de regionale beskæftigelsesankenævn og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skete samtidigt med oprettelsen af jobcentre. Jobcentrene skulle være den fælles indgang for alle i beskæftigelsessystemet (forsikrede som ikke-forsikrede personer) og skulle være med til at sikre en sammenhængende indsats i forhold til disse. Skridtet til et enstrengt beskæftigelsessystem blev dog ikke taget fuldt ud med kommunalreformen og etableringen af jobcentrene. Dette skridt tages imidlertid nu, jf. det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om seniorjob og lov om kompensation til handicappede i erhverv (Etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem m.v.)

Ankestyrelsen har efterhånden flere års erfaring med sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn og med behandlingen af klager i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. I forbindelse med etableringen af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem, hvor hele ansvaret for beskæftigelsesindsatsen lægges i kommunale jobcentre, er det naturligt også at strømline klagesystemet ved at sammenlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, som allerede i dag er sidste administrative klageinstans i forhold til afgørelser om den kommunale beskæftigelsesindsats. Derved samles klagesagsbehandlingen i én klageinstans i Ankestyrelsen.

En sådan sammenlægning vil sikre ensartethed i udviklingen af de to klageinstansers praksis i sager af samme karakter.

Herudover vil en sammenlægning sikre ensartethed i praksis omkring behandlingen af forvaltningsmæssige spørgsmål som f.eks. genoptagelse, dispensation fra klagefrister, beregning af frister, vejledning og forældelse.

Endvidere vil sammenlægningen sikre en mere ensartet betjening af Ankestyrelsens brugere. Det gælder f.eks. i forhold til standarder for brevveksling, en fælles sprogpolitik og fælles standarder for vejledning om praksis inden for de enkelte lovområder i form af en fælles brugervenlig søgeportal med alle principielle afgørelser.

Endelig vil sammenlægningen sikre en mere fleksibel møde- og arbejdstilrettelæggelse. Den nuværende konstruktion med en direkte ansat formand for Arbejdsmarkedets Ankenævn med tjenestested i Ankestyrelsen videreføres ikke. Konstruktionen er forskellig fra Ankestyrelsens øvrige virksomhed, hvor der er ansat et antal ankechefer, og hvor der er mere fleksible muligheder for at tilrettelægge arbejdsfordelingen mellem ankecheferne og bl.a. udpege disse som formænd for forskellige mødefora i Ankestyrelsen.

Som en naturlig følge heraf videreføres konstruktionen med en direkte ansat formand for Arbejdsmiljøklagenævnet heller ikke. Formandskabet for Arbejdsmiljøklagenævnet varetages fremover i stedet af den kreds af personer, der efter retssikkerhedsloven kan udpeges som formand for forskellige mødefora i Ankestyrelsen – som hovedregel Ankestyrelsens ankechefer. Hermed bliver der også i Arbejdsmiljøklagenævnet mulighed for en mere fleksibel møde- og arbejdstilrettelæggelse.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Ankenævn sammenlægges med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Sammenlægningen sker lovgivningsmæssigt ved at ophæve § 100 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., der omhandler Arbejdsmarkedets Ankenævn, og indsætte nogle nye bestemmelser (§§ 59 a-e) i et nyt kapitel 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område om Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af de sager, der i dag behandles af

Arbejdsmarkedets Ankenævn, og om udvalgets særlige sammensætning ved behandlingen af de forskellige sager.

I det følgende forstås ved ”nye sager” de sager, som Arbejdsmarkedets Ankenævn behandler i dag, og som Beskæftigelsesudvalget skal behandle efter en sammenlægning.

Rammerne for behandlingen af de nye sager, herunder Ankestyrelsens beføjelser bl.a. ved tilrettelæggelsen af møder, mødeledelse, antal mødedeltagere mv. vil i vidt omfang være de samme som dem, der gælder i forhold til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i dag.

Det foreslås, at sammenlægningen sker den 1. august 2009. Alle sager, hvori der ikke pr. 31. juli 2009 er truffet endelig administrativ afgørelse af Arbejdsmarkedets Ankenævn, overføres pr. 1. august 2009 til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Sager, som er påklaget til Arbejdsmarkedets Ankenævn inden lovens ikrafttræden, og som ved lovens ikrafttræden ligger til genvurdering i underinstanserne, videresendes efterfølgende til behandling i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.1.3.1. Afgrænsning til retssikkerhedslovens øvrige regler

I dag gælder der i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og i bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område en række formelle regler specifikt for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs behandling af sager, bl.a. om udvalgets område, kompetence og sagsbehandling, fra en klage modtages i Ankestyrelsen, til der træffes afgørelse, jf. lovens kapitler 9 og 10 og den gældende § 50 a, stk. 10. Disse regler gælder ikke for Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Det foreslås, at de gældende formelle regler for Beskæftigelsesudvalgets behandling af sager i vidt omfang videreføres og dermed også kommer til at gælde for udvalgets behandling af de sager, der behandles i Arbejdsmarkedets Ankenævn i dag.

I retssikkerhedsloven foreslås – i et nyt kapitel om Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg – præciseret, hvilke af lovens formelle regler i kapitel 9 og 10 specifikt for Ankestyrelsens behandling af sager, der finder anvendelse i forhold til Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af de forskellige sager. De regler, der i øvrigt gælder herom, og som ikke nævnes, finder følgelig ikke anvendelse – bl.a. regler særligt rettet mod Ankestyrelsen og dennes underinstanser, f.eks. om klageadgang.

Herudover gælder retssikkerhedsloven i øvrigt, dvs. lovens kapitler 1-6 og 10-12, i dag generelt for sager, der behandles af kommunen, beskæftigelsesankenævnet og Ankestyrelsen på beskæftigelsesområdet, jf. § 1 i bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område (bekendtgørelse nr. 768 af 27. juni 2007). Det drejer sig bl.a. om reglerne i lovens kapitel 3 om, hvilken kommune der er borgerens opholdskommune, og kapitel 3 a om sagernes oplysning. Disse regler skal gælde som hidtil, når Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler sager på de områder, der i dag hører under Beskæftigelsesudvalget, dvs. sager efter den foreslåede § 59 a.

Reglerne skal derimod ikke gælde, når Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler sager på de nye områder, der i dag hører under Arbejdsmarkedets Ankenævn, jf. den foreslåede § 59 b. For disse sager vil det således kun være de specifikke formelle regler i retssikkerhedsloven om Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs behandling af sager, der skal gælde, og reglerne vil alene gælde, når Beskæftigelsesudvalget – ikke underinstanserne – behandler og afgør de enkelte sager.

Bekendtgørelsen om retssikkerhed og administration på det sociale område vil blive ændret, så dette klart fremgår heraf.

Sammenlægningen vil ikke indebære en udvidelse af Ankestyrelsens praksiskoordinerende virksomhed til at dække de områder, der i dag ligger under Arbejdsmarkedets Ankenævns kompetence. Det vil fortsat være Arbejdsdirektoratet, der – som den centrale statslige

instans – varetager opgaverne i forbindelse med tilsyn og vejledning på de fleste af de nye områder, der fremover kommer til at ligge i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Ankestyrelsen vil alene skulle vejlede i form af offentliggørelse af afgørelser, der er af principiel betydning eller har almen interesse, og som er egnede som vejledning om Beskæftigelsesudvalgets praksis – ganske som i dag.

2.1.3.2. Prøvelsesadgang og prøvelsesintensitet

Der skal ikke med sammenlægningen ske ændringer i den prøvelsesadgang og prøvelsesintensitet, der er i dag, for henholdsvis Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Det foreslås derfor, at Beskæftigelsesudvalget efter sammenlægningen med Arbejdsmarkedets Ankenævn skal behandle alle sager, der i dag behandles af Arbejdsmarkedets Ankenævn. Beskæftigelsesudvalget skal således ikke kun behandle de nye sager, hvis de har principiel eller generel betydning, sådan som det i dag er (og fortsat fremover vil være) tilfældet ved Beskæftigelsesudvalgets behandling af klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn.

Beskæftigelsesudvalget skal desuden kunne efterprøve sagerne i samme omfang, som Arbejdsmarkedets Ankenævn kan det i dag, og dermed ikke kun have mulighed for at efterprøve retlige spørgsmål men også have mulighed for at efterprøve underinstansernes skønsmæssige afgørelser.

2.1.3.3. Beskæftigelsesudvalgets sammensætning ved behandling af nye klagesager

Det foreslås, at sammensætningen af Beskæftigelsesudvalget ved behandlingen af de klagesager, der i dag behandles af Arbejdsmarkedets Ankenævn, skal være en anden end ved udvalgets behandling af klager, truffet af et beskæftigelsesankenævn. Det foreslås, at udvalget ved behandlingen af de nye klagesager som hovedregel består af to ankechefer (hvoraf denne ene er formand) samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren fra hver af følgende organisationer:

1. KL (Kommunernes Landsforening).
2. Landsforeningen i Danmark (LO).
3. Dansk Arbejdsgiverforening (DA).

Herved kommer KL til at deltage i Beskæftigelsesudvalgets behandling af de nye sager. Dette vil være naturligt dels på grund af etableringen af et enstrengt beskæftigessystem, som kommer til at ligge i kommunerne, dels på grund af den kommende kommunale finansiering af arbejdsløshedsdagpenge til forsikrede ledige, jf. afsnit 2.2. i bemærkningerne. Kommunerne vil således fremover have en interesse i de afgørelser, der skal træffes i udvalget.

Da Danske Handicaporganisationer ikke i dag er med til at behandle sager i Arbejdsmarkedets Ankenævn og heller ikke fremover vil have nogen særskilt interesse i de nye klagesager, foreslås det, at de ikke kommer til at deltage i Beskæftigelsesudvalgets behandling af disse sager.

Det foreslås endvidere, at Justitsministeriet ikke skal være repræsenteret i Beskæftigelsesudvalget. Justitsministeriet er ikke med i Ankestyrelsen eller i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i dag. Justitsministeriet er derimod med i Arbejdsmarkedets Ankenævn. Da der i Beskæftigelsesudvalget altid er to ankechefer med til at behandle en sag, vurderes det, at der hermed er fornøden juridisk ekspertise repræsenteret ved behandlingen af klagesagerne.

Det foreslås endelig, at der i sager om befordringstilskud og tilskud til kost og logi og om tilbagebetaling, jf. § 31 i lov om arbejdsmarkedssuddannelser, samt i sager om godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder, om godtgørelse udbetalt til arbejdsgiveren, om godtgørelse under lovlig konflikt og om tilbagebetaling, jf. § 20 i lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, skal deltage et medlem med særlig sagkundskab inden

for hver af de nævnte områder. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra undervisningsministeren. Medlemmerne skal have stemmeret. Et medlem med særlig sagkundskab inden for lov om arbejdsmarkedsuddannelser deltager i dag med stemmeret i de ovenfor nævnte sager, der behandles i Arbejdsmarkedets Ankenævn efter denne lov, mens et medlem med særlig sagkundskab inden for lov om erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse deltager i de ovenfor nævnte sager herom.

2.1.3.4. Særligt om Beskæftigelsesudvalgets sammensætning ved behandling af klager efter ferieloven og spørgsmål efter ansættelsesbevisloven

Det foreslås, at udvalget ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens oplysningspligt efter ansættelsesbevisloven som hovedregel består af to ankechefer, hvoraf den ene er formand, og et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis LO og fra DA. KL har ikke fast deltagelse ved behandlingen af disse sager i dag. Det foreslås, at KL på grund af sin arbejdsgiverinteresse ikke skal deltage i behandlingen af sager efter ferieloven og ansættelsesbevisloven ud over, hvad KL gør i dag. Hermed bevares en ligelig repræsentation af lønmodtager- og arbejdsgiverrepræsentanter ved deltagelse i behandlingen af de pågældende sager efter ferieloven og ansættelsesbevisloven.

Det foreslås endvidere, at der – som efter de gældende regler – ud over de ”faste medlemmer” deltager en yderligere repræsentant ved behandlingen af konkrete klager eller spørgsmål i sager, hvor en lønmodtager eller en arbejdsgiver er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet LO eller DA, eller i sager, hvor lønmodtageren eller arbejdsgiveren er tilsluttet en organisation, der ikke er medlem af en hovedorganisation. Disse repræsentanter udpeges som i dag ad hoc af hovedorganisationerne eller de pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationer henholdsvis myndigheder selv, og deltager med stemmeret i behandlingen af de konkrete sager eller spørgsmål.

2.1.3.5. Udpegning af medlemmer mv.

Det foreslås, at der fastsættes ens regler for udpegning af medlemmer til Beskæftigelsesudvalget – både når udvalget skal behandle klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn, og når udvalget skal behandle nye klager (over afgørelser truffet af andre, når det ved lov er fastsat, at der er klageadgang til Beskæftigelsesudvalget) samt spørgsmål efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Der vil i vidt omfang være tale om en sammenskrivning af gældende regler for udpegning af beskikkede medlemmer og stedfortrædere til Ankestyrelsen og for udpegning af medlemmer og stedfortrædere til Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Efter de gældende regler i retssikkerhedsloven udpeger organisationerne (KL, LO, DA og Danske Handicaporganisationer) i dag et antal medlemmer til Beskæftigelsesudvalget. Antallet fastsættes af beskæftigelsesministeren efter aftale med velfærdsministeren. I og med at der udpeges et antal medlemmer, sikres det, at der ved forfald hos et medlem vil kunne indkaldes et andet medlem, så udvalget kan afholde møder og være beslutningsdygtigt. Det foreslås, at denne regel videreføres for Beskæftigelsesudvalget.

Det foreslås endvidere, at udpegning sker for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni året efter det kommunale valgår. Hermed kommer udpegningsperioden til at følge udpegningsperioden for Ankestyrelsen i øvrigt. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Det foreslås herudover, at gældende regler dels i retssikkerhedsloven, dels i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om personer, der ikke kan udpeges, videreføres – og at reglerne kommer til at gælde for udpegning af udvalgets medlemmer, uanset hvilke sager der behandles.

Reglerne skal sikre den fornødne habilitet blandt udvalgets medlemmer. Dog videreføres den gældende regel fra retssikkerhedsloven om, at personer, der er fyldt 66 år, ikke kan udpeges som medlemmer af Ankestyrelsen, ikke. Det foreslås i øvrigt, at denne regel også udgår af retssikkerhedslovens § 52, som herudover præciseres i forhold til udpegningsperiode mv., så reglerne om udpegningsperioder bliver de samme for Ankestyrelsen og for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Det foreslås videre, at der ikke kan udpeges personer til Beskæftigelsesudvalget, der er beskikkede medlemmer af et beskæftigelsesankenævn eller er beskikkede medlemmer af, tilforordnede eller deltager i møder som særlige sagkyndige i Beskæftigelsesrådet eller Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. Det foreslås i den forbindelse, at der heller ikke kan udpeges personer, der er valgt eller ansat i en arbejdsløshedskasse eller en brancheorganisation for arbejdsløshedskasser. Endelig foreslås det, at personer, der tidligere i 2 fulde perioder har været beskikkede som medlemmer af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, eller været udpeget som medlemmer eller stedfortrædere i Arbejdsmarkedets Ankenævn, som hovedregel ikke kan genudpeges. Genudpegnings vil dog i særlige tilfælde kunne finde sted. Dette gælder f.eks., hvor der ellers ikke kan udpeges medlemmer med særlig sagkundskab inden for søfarts- eller uddannelsesområdet.

I overgangsbestemmelserne foreslås det, at de medlemmer, der er udpeget til det nuværende Beskæftigelsesudvalg, fortsætter i udvalget efter sammenlægningen den 1. august 2009 forudsat, at de opfylder reglerne, jf. ovenfor, for, hvem der kan udpeges til Beskæftigelsesudvalget. Der skal således ikke ske nyudpegnings af udvalgets almindelige medlemmer efter sammenlægningen. Derimod skal der pr. 1. august 2009 ske nyudpegnings af de særligt uddannelsessagkyndige, som beskæftigelsesministeren udpeger efter indstilling fra undervisningsministeren. Grunden hertil er, at der i dag er udpeget særligt uddannelsessagkyndige til Arbejdsmarkedets Ankenævn men ikke til Beskæftigelsesudvalget.

Udpegningsperioden for det nuværende Beskæftigelsesudvalg skal løbe frem til den 1. juni 2010, dvs. året efter det kommunale valgår. I perioden fra sammenlægningen og indtil der skal finde almindelig nyudpegnings sted, vil der kunne udpeges et yderligere antal medlemmer til Beskæftigelsesudvalget til behandling af det større antal sager, der skal behandles i udvalget efter sammenlægningen.

2.1.3.6. Beskæftigelsesudvalgets møder og afgørelser

Det foreslås, at der i retssikkerhedsloven fastsættes fælles regler om møder og afgørelser, som skal gælde for Beskæftigelsesudvalget, når udvalget træffer afgørelse – uanset om der træffes afgørelse i de klagesager, udvalget behandler i dag, eller om der træffes afgørelse i de nye sager, som udvalget vil skulle behandle efter sammenlægningen med Arbejdsmarkedets Ankenævn. Der er i vidt omfang tale om en videreførelse af regler, der allerede gælder for Beskæftigelsesudvalget og dets virke i dag.

Det foreslås, at det præciseres i retssikkerhedsloven, at Beskæftigelsesudvalget udøver sin virksomhed i møder. I dag er dette alene fastsat i forretningsordenen for Beskæftigelsesudvalget.

Det foreslås videre, at de regler, der gælder i retssikkerhedsloven i dag om, at Beskæftigelsesudvalget er beslutningsdygtigt, når samtlige medlemmer er til stede på et møde, videreføres i forhold til udvalgets behandling af de nye klagesager. Skal der ved behandlingen af en sag efter ferieloven eller ansættelsesbevisloven deltage yderligere repræsentanter, er udvalget beslutningsdygtigt, når også disse er til stede.

Det foreslås også, at de gældende regler for Beskæftigelsesudvalget om, at afgørelser træffes ved almindeligt flertal, videreføres. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.

Det foreslås tillige, at gældende regler om, at formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, hvorvidt afgørelsen er lovlig, videreføres. I så fald beslutter styrelseschefen, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor styrelseschefen eller vicedirektøren er formand, og hvor der deltager 3 ankechefer samt de medlemmer, der i øvrigt er udpeget til behandlingen af den pågældende sag – ganske som efter de gældende regler for Beskæftigelsesudvalget.

Det foreslås endelig, at Ankestyrelsen (dvs. styrelseschefen eller den, som han har overladt sine beføjelser til, som hovedregel vicedirektøren eller en ankechef) fortsat kan skønne, at en sag kan afgøres uden at blive behandlet på et møde. Styrelsen sender herefter sin indstilling til medlemmerne i Beskæftigelsesudvalget om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Ønsker et medlem ikke at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

2.1.3.7. Forretningsordenen for Beskæftigelsesudvalget

Der vil blive fastsat en ny forretningsorden for Beskæftigelsesudvalget, som tager højde for de ændringer, der sker i udvalget som følge af sammenlægningen og udvalgets behandling af de nye sager. Forretningsordenen vil – som i dag – blive fastsat af beskæftigelsesministeren.

2.1.3.8. Information, praktiske forhold mv.

Ankestyrelsen vil i samarbejde med Beskæftigelsesministeriet informere om den kommende sammenlægning i forbindelse med fremsættelse og vedtagelse af lovforslaget. Dette vil blandt andet ske via Beskæftigelsesministeriets, Arbejdsdirektoratets og Ankestyrelsens, herunder Arbejdsmarkedets Ankenævns, hjemmeside og via udsendelse af information til abonnenter af udsendelser fra bl.a. Arbejdsdirektoratet og Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Der vil efter vedtagelsen af loven blive informeret om den kommende sammenlægning, når Arbejdsdirektoratet – der er den underinstans, der har truffet afgørelse i langt hovedparten af de klager, der indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn – træffer afgørelser over for borgere.

Der vil herudover i forbindelse med ikrafttrædelsen af lovforslaget den 1. august 2009 blive sendt information til de borgere, der har verserende sager i Arbejdsmarkedets Ankenævn, om overdragelse af sagerne til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Endelig vil Ankestyrelsen i samarbejde med Beskæftigelsesministeriet informere medlemmerne af såvel Arbejdsmarkedets Ankenævn som Beskæftigelsesudvalget om fremsættelsen af lovforslaget og de eventuelle konsekvenser heraf. Sammenlægningen får umiddelbare konsekvenser for medlemmerne i Arbejdsmarkedets Ankenævn, idet disse ikke vil skulle fortsætte efter den 1. august 2009.

2.1.3.9. Ankestyrelsens varetagelse af formandshvervet i Arbejds miljøklagenævnet

I forlængelse af den i 2004 gennemførte effektivisering af ankesystemerne – og som en naturlig følge af den foreslåede sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg – foreslås nu en yderligere effektivisering, som vil skabe grundlag for en større fleksibilitet i både møde- og arbejdstilrettelæggelsen i Ankestyrelsen.

Det foreslås, at formandskabet for Arbejds miljøklagenævnet fremover varetages af en ansat i Ankestyrelsen, som opfylder uddannelseskravene i retssikkerhedslovens § 51, stk. 2.

Formandshvervet forudsættes som hovedregel varetaget af styrelseschefen, vicedirektøren eller en ankechef i Ankestyrelsen, men kan – i overensstemmelse med retssikkerhedslovens § 59 – efter styrelseschefens konkrete bestemmelse undtagelsesvis varetages af andre ansatte, forudsat den pågældende opfylder uddannelseskravene, jf. retssikkerhedslovens § 51, stk. 2.

Varetagelsen af hvervet som formand for Arbejdsmiljøklagenævnet vil således ske i overensstemmelse med Ankestyrelsens varetagelse af formandsfunktionen i andre fora efter anden lovgivning.

I modsætning til i dag vil der ikke være behov for at ansætte en stedfortræder for formanden, idet formanden kan udpeges for hvert møde blandt Ankestyrelsens chefer – og undtagelsesvis også blandt andre ansatte, der opfylder uddannelseskravene.

Forretningsordenen for Arbejdsmiljøklagenævnet vil fortsat blive fastsat af beskæftigelsesministeren. Arbejdsmiljøklagenævnets sammensætning, opgaver og kompetence er i øvrigt uændret.

2.1.3.10. Ikrafttræden

Det foreslås, at sammenlægningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Ankestyrelsens varetagelse af formandshvervet i Arbejdsmiljøklagenævnet sker pr. 1. august 2009.

De sager, der ved ikrafttræden af lovforslaget fortsat er verserende i Arbejdsmarkedets Ankenævn, vil blive overdraget til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg pr. 1. august 2009.

2.2. Kommunal finansiering af arbejdsløshedsdagpenge og udgifter ved aktivering af forsikrede ledige

2.2.1. Gældende ret

Efter de gældende regler finansieres ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udelukkende af staten.

Arbejdsløshedskasserne udbetaler dagpenge og aktiveringsydelse til de forsikrede ledige, og kasserne har krav på fuld refusion fra staten af udgifterne til disse ydelser, når de er udbetalt med rette.

Den enkelte arbejdsløshedskasses endelige krav på refusion opgøres årligt på grundlag af kassens årsregnskab. Staten kan yde acontorefusion og forskud på den endelige refusion. Samtlige anerkendte arbejdsløshedskasser kan i dag modtage forskud.

2.2.1.1. Forskud og acontorefusion

Forskud ydes kun i forbindelse med udbetaling via Statens Koncern Betalinger (SKB) på baggrund af et elektronisk datasæt, der oversendes til NemKonto Systemet som en overførsel af dagpenge mv. direkte til modtagerens konto i et pengeinstitut. Arbejdsløshedskasserne overførelser inddækkes automatisk fra statens (Arbejdsdirektoratets) konto i SKB.

Forskuddet kan højst svare til arbejdsløshedskassernes nettoanvisninger. Det vil for de løbende udbetalinger vedkommende sige ydelserne efter fradrag for A-skat, og bidrag til ATP og Særlig Pensionsopsparing (SP). Beløb, der tilbageholdes i de løbende udbetalinger til dækning af krav mod ydelsesmodtageren, overføres direkte fra SKB til kreditor. Tilbageholdt A-skat betales af arbejdsløshedskasserne via SKAT's TastSelv Erhverv med direkte refusion fra statens (Arbejdsdirektoratets) konto i SKB. Beløb, der tilbageholdes til bidrag til SP, overføres af arbejdsløshedskassen kvartalsvis direkte via SKB til Arbejdsmarkedets Tillægspensions konto for SP.

Arbejdsløshedskassen kan anmode Arbejdsdirektoratet om acontorefusion for ydelser, som kassen har udbetalt manuelt, f.eks. kontant eller lign. Acontorefusion udgør kun en meget lille del af de samlede refusionsbeløb.

Arbejdsløshedskasserne har som udgangspunkt ikke krav på refusion for fejludbetalte ydelser, medmindre fejludbetalingen skyldes, at modtageren (medlemmet) har opnået udbetalingen ved svig.

Fejludbetalte beløb, for hvilke kassen ikke har krav på refusion, skal kassen afregne månedsvis til direktoratet, senest den 20. i måneden efter der er truffet afgørelse om tilbagebetaling.

2.2.1.2. Betaling af ATP-bidrag

Betaling af tilbageholdt ATP-bidrag foretages af Arbejdsdirektoratet på baggrund af manuelle anmodninger fra arbejdsløshedskasserne over periodens samlede indeholdte beløb pr. ydelsesart.

2.2.2. Baggrund for lovforslaget

Som led i finanslovaftalen for 2009 indføres et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem, hvilket indebærer, at de statslige jobcentre overgår til kommunerne pr. 1. august 2009, og at finansieringen af arbejdsløshedsdagpenge og aktivering af forsikrede ledige overgår fra staten til kommunerne pr. 1. januar 2010.

Omlægningen indebærer, at kommunerne overtager ansvaret for bruttoudgifter på i alt knap 17,2 mia. kr. i 2010. Udgiftsniveauet vil stige eller falde i takt med udviklingen i ledigheden for de forsikrede ledige.

Det er et helt centralt element i forslaget om et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem, at kommunerne opnår økonomiske fordele ved en aktiv beskæftigelsesindsats, der er målrettet mod at få de forsikrede ledige i beskæftigelse hurtigst muligt. Ved at give kommunerne ansvaret både for den aktive beskæftigelsesindsats og udgifterne hertil samt til de lediges forsørgelse, også ved passiv ledighed, sikres, at kommunen belønnes for indsatsen for at bringe ledige i arbejde, både på kort og langt sigt. Samtidig er det en forudsætning, at kommunerne skal kunne løfte de nye opgaver, både økonomisk og personalemæssigt. Dette sikres ved kompenserende foranstaltninger i form af en særlig tilskudsordning mv., der gør, at kommunerne fra indførelsen af det nye finansieringssystem har de nødvendige økonomiske ressourcer og efterfølgende kompenseres ved eventuelt stigende ledighed.

Den kommunale finansiering af arbejdsløshedsdagpenge indebærer således, at kommunerne får et klart incitament til at få forsikrede ledige i job og give dem aktive tilbud, og samtidig vil den kommunale bæredygtighed i et kommunalt beskæftigelsessystem blive sikret.

Kommunerne kompenseres for omlægningen dels ved, at staten fortsat refunderer en betydelig andel af udgifterne, dels gennem en særlig tilskudsordning vedrørende beskæftigelsesområdet. Hertil kommer, at staten kompenserer udgifterne til de første 4 ugers dagpenge fuldt ud. I en overgangsperiode i årene 2010-2012 kompenserer staten dog udgifterne til dagpenge fuldt ud de første 18, 12 henholdsvis 8 uger. Endelig kompenseres kommunerne for en mindre del af udgifterne, der vedrører administrative merudgifter via DUT (Det Udvidede Totalbalanceprincip) og det almindelige tilskuds- og udligningssystem for kommunerne.

2.2.2.1. Statslig refusion

En stor del af kommunernes udgifter vil være omfattet af direkte statslig refusion. Det skønnes, at når finansieringsmodellen er fuldt indfaset i 2013, vil refusionen dække omkring 60 pct. af de samlede udgifter. Dette understøtter den økonomiske bæredygtighed og budgetsikkerheden i kommunerne.

Det foreslås, at refusionssatserne vedrørende ydelser til forsikrede ledige vil være følgende:

- I de første sammenlagt 4 uger af et ledighedsforløb gives 100 pct. refusion. Som led i en overgangsordning gives der dog 100 pct. refusion for dagpenge, der er udbetalt i de første sammenlagt 18 uger i 2010, 12 uger i 2011 og 8 uger i 2012. Herefter er perioden 4 uger.

- Efter udløbet af den første periode, hvor der ydes fuld refusion, ydes 75 pct. refusion i aktive perioder (dagpenge i forbindelse med aktivering og løntilskud).
- Efter udløbet af den første periode ydes 50 pct. refusion i passive perioder.
- Der ydes 100 pct. refusion af udgifter til feriedagpenge.
- Der ydes 50 pct. refusion af driftsudgifter til aktivering (inden for et rådighedsbeløb på 18.500 kr. pr. helårsperson).

Kommunernes ansvar for udgifterne og den direkte statslige refusion for dele heraf udmøntes konkret ved, at hver enkelt kommunes nettobidrag, dvs. udgifter minus statslig refusion, månedligt opgøres og indbetales til staten. Af lovtekniske grunde fastsætter lovforslaget derfor de kommunale nettobidrag frem for de statslige refusionsprocenter. Udbetalingerne af dagpenge mv. til de ledige foretages som hidtil af arbejdsløsheds-kasserne, og staten refunderer disse udbetalinger.

Finansieringen af udgifterne til dagpenge, herunder dagpenge i forbindelse med aktivering, reguleres i nærværende lovforslag. Finansieringen af udgifterne til løntilskud samt driftsudgifter i forbindelse med aktivering reguleres i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om seniorjob og lov om kompensation til handicappede i erhverv (Etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem m.v.)

2.2.3. Lovforslagets indhold

2.2.3.1. Tilskudsordning vedrørende beskæftigelsesområdet

Den i § 13 foreslåede tilskudsordning til finansiering af kommunernes udgifter til forsikrede ledige sikrer, at kommunerne under ét får fuld kompensation for nettoudgifterne på området. Denne ordning omfatter ikke de udgifter til administration, som kommunerne overtager i forbindelse med overtagelsen af beskæftigelsesområdet. Udgifterne til administration kompenseres over bloktilskuddet efter det generelle DUT-princip.

Den foreslåede tilskudsordning er et led i den samlede omlægning af beskæftigelsessystemet. Hvor jobcentrene i dag er delt i to systemer – en kommunal del og en statslig del – vil et enstrengt beskæftigelsessystem gøre det muligt at fokusere indsatsen og udnytte ressourcerne mere optimalt til gavn for de ledige og virksomhederne.

Der er tale om en stor opgave, og omlægningen vil have væsentlig betydning for den kommunale økonomi. Samtidig er udgifterne på området følsomme over for udviklingen i konjunkturerne, og det kan have indvirkning på den enkelte kommunes økonomiske vilkår. Det er særligt en udfordring i en situation med udsigt til stigende ledighed.

Den foreslåede ordning vil sikre, at kommunerne – på linje med andre opgaveflytninger – vil blive kompenseret under ét fuldt ud for de overtagne opgaver.

Ordningen indebærer, at den enkelte kommune kan overtage de nye opgaver uden risiko for, at kommunens økonomi sættes over styr samtidig med, at der vil være et klart incitament til at gøre en ekstra indsats for at nedbringe ledigheden.

Det sikres ved en samlet kompensationsmodel uden for det nuværende tilskuds- og uligningssystem bestående af:

- a) Et højt refusionsniveau, hvor staten betaler den fulde regning i de første uger af et ledighedsforløb, og hvor godt 60 pct. af de samlede udgifter dækkes via direkte refusion til den enkelte kommune.
- b) En særskilt tilskudsordning, der bl.a. sikrer, at den enkelte kommune i udgangspunktet er kompenseret svarende til det overtagne udgiftsniveau i 2009.

- c) En budgetgaranti, der sikrer, at kommunerne under ét friholdes for konsekvenserne ved ændringer i ledigheden.
- d) En forsikringsordning, der skal imødegå situationer, hvor mange arbejdspladser nedlægges på samme tid i en kommune.

Den særskilte tilskudsordning er baseret på et beskæftigelsestilskud, som svarer til de forventede kommunale bidrag til finansiering af udgifterne til dagpenge og nettoudgifter efter statsrefusion til de øvrige dele af beskæftigelsesområdet i tilskudsåret. Der foretages midtvejsregulering af beskæftigelsestilskuddet i tilskudsåret med henblik på at tage højde for aktuelle ændringer i den forventede ledighed i tilskudsåret. I året efter tilskudsåret foretages efterregulering af tilskuddet på baggrund af de faktiske udgifter på landsplan i tilskudsåret. Efterreguleringen fordeles efter udviklingen i ledigheden på landsdele. Efterreguleringen sikrer, at kommunerne under ét får fuld kompensation for de faktiske udgifter i tilskudsåret.

Ledigheden opgøres som antallet af bruttoledige forsikrede ledige, dvs. modtagere af dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring mv. i både passive og aktive perioder og forsikrede ledige, der deltager i tilbud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dog fraregnet personer, der har indgået uddannelsesaftaler eller elevkontrakter med virksomheder, regioner eller kommuner, som modtager løntilskud efter § 68, stk. 2 (voksenlærlinge).

For den enkelte kommune tages der i de første år, det vil sige tilskudsårene 2010-11, udgangspunkt i en beregning af kommunens udgifter i 2008 og 2009, såfremt de foreslåede finansieringsregler havde været gældende for disse år. Det beregnede udgiftsniveau for disse år korrigeres for udviklingen i ledigheden frem til det aktuelle tilskudsår. Herefter baseres en kommunes beskæftigelsestilskud på kommunens samlede tilskud, det vil sige beskæftigelsestilskuddet tillagt midtvejs- og efterregulering, for året to år før tilskudsåret korrigeret for ændringer i ledigheden frem til tilskudsåret.

Med henblik på at tage højde for forskelle i ledighedsudviklingen mellem landsdelene, er midtvejsreguleringen og efterreguleringen opdelt på landsdele. Hver enkelt kommune kompenseres således i forhold til den gennemsnitlige udvikling i ledigheden i den pågældende landsdel. Denne model sikrer, at kommunerne har et økonomisk incitament til at nedbringe ledigheden i kommunen, og der tages samtidig højde for, at nogle landsdele kan være hårdere ramt af ledighed end andre.

Der etableres endvidere en tilskudsordning for kommuner med kraftigt stigende ledighed. En kommune vil være omfattet af denne ordning, hvis udviklingen i ledigheden i kommunen overstiger udviklingen i landsdelen med mere end 5 procentpoint.

Udgifterne til beskæftigelsesområdet, som er omfattet af den foreslåede finansieringsordning, er fuldt finansieret af denne ordning. Udgifterne er således holdt ude af det generelle tilskuds- og udligningssystem, og der vil heller ikke blive tale om udligningsmæssige virkninger af opgaveomlægningen fra dette system. Udgifterne vil således ikke skulle indgå i den opgørelse af den kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter, der anvendes i tilskuds- og udligningssystemet. I udligningslovens § 30 har velfærdsministeren hjemmel til at fastsætte regler om opgørelse af de kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter til brug for udligningsberegningen. Disse regler vil blive fastsat således, at de nævnte udgifter ikke indgår.

Forligspartierne er enige om at anmode Velfærdsministeriets Finansieringsudvalg om at igangsætte en evaluering af den foreslåede finansieringsordning i folketingsåret 2012-13, særligt med henblik på mulighederne for at lade det generelle tilskuds- og udligningssystem omfatte også udgiftsområdet vedrørende forsikrede ledige.

[2.2.3.2. Kompensation for administrative udgifter

De administrative udgifter i den statslige del af jobcentrene udgør i dag ca. [737] mio. kr.

Det foreslås, at de administrative udgifter fra den statslige del af jobcentrene overføres til kommunerne. Disse udgifter vil ikke være omfattet af den særlige tilskudsordning på beskæftigelsesområdet, idet disse udgifter i udgangspunktet ikke påvirkes af ledighedsudviklingen og i praksis ikke vil kunne udskilles fra kommunernes øvrige administrationsudgifter.

Det foreslås i stedet, at kommunerne kompenseres for de administrative udgifter via DUT (Det Udvidede Totalbalanceprincip) og det almindelige tilskuds- og udligningssystem for kommunerne.

Finansieringen af de administrative udgifter reguleres i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om seniorjob og lov om kompensation til handicappede i erhverv (Etablering af et énstrengt kommunalt beskæftigelsessystem m.v.)]

2.2.3.3. Finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge

Det foreslås i § 1, nr. 11, at den fremtidige kommunale finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge, jf. beskrivelsen under afsnit 2.2., gennemføres på en sådan måde, at det nuværende system om refusion af kassernes udgifter til dagpenge og aktiveringsydelse bibeholdes, jf. beskrivelsen ovenfor under afsnit 2.2.1.

Som led i den samlede lovgivning om indførelsen af et énstrengt kommunalt beskæftigelsessystem, hvor kommunerne overtager den aktive beskæftigelsesindsats, foreslås det, at kommunerne finansierer udgifterne til dagpenge, jf. også beskrivelsen i afsnit 2.2.2. ovenfor.

Dermed sikres, at kommunerne får et incitament til at få forsikrede ledige i job og give dem aktive tilbud så hurtigt som muligt

Kommunernes finansiering af udgifterne til de forsikrede lediges forsørgelsesydelser får ingen indflydelse på de løbende udbetalinger af dagpenge mv. til de ledige. Ændringen berører heller ikke relationen mellem staten og arbejdsløshedskasserne, dvs. at kasserne som hidtil løbende får forskud eller refusion til udgifterne fra staten, jf. afsnit 2.2.1.

Det foreslås, at den kommunale finansiering sker ved, at kommunerne periodevis (månedligt) betaler et bidrag til staten beregnet på grundlag af de samlede udgifter til dagpenge til forsikrede ledige, som på udbetalingstidspunktet har ophold i kommunen, jf. opholdskommunebegrebet i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I det følgende omtales kommunernes finansiering således ud fra de konkrete betalingsstrømme *fra* kommunerne *til* staten, idet staten står for betalingerne af arbejdsløshedskassernes udgifter til dagpenge mv. til de ledige. Det bemærkes, at der i den generelle beskrivelse ovenfor i afsnit 2.2.2. beskrives de samme forhold, men ud fra synsvinklen udgifter og refusioner herfor.

Det foreslås, at bidraget udgør 50 pct. af udgifterne til dagpenge. For personer, som er under tilbud omfattet af kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foreslås bidraget dog at udgøre 25 pct.

Det foreslås videre, at bidraget udgør 100 pct. af udgifterne til dagpenge fra det tidspunkt, hvor en person har ret og pligt til tilbud efter reglerne i kapitel 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og indtil tilbudet påbegyndes. Det foreslås, at dette dog først får virkning fra den 3. januar 2011, jf. forslagets § 14, stk. 4, 2. pkt.

Det foreslås, at bidraget fastsættes på grundlag af udgifterne til dagpenge opgjort før skat, men efter fradrag for ATP-bidrag og særlig pensionsopsparing (SP).

Med henblik på at sikre den kommunale bærerdygtighed i det foreslåede kommunale beskæftigelsessystem foreslås, at kommunerne ikke skal betale bidrag for de første sammenlagt 4 ugers udgifter til dagpenge. Udgifterne for denne periode vil således som hidtil udelukkende være finansieret af staten. For at sikre den kommunale bæredygtighed yderligere i en overgangsperiode foreslås, at kommunerne i 2010 ikke bidrager til finansieringen af dagpenge i de første sammenlagt 18 uger, i 2011 i de første sammenlagt 12 uger og i 2012 i de første sammenlagt 8 uger.

Indfasningen indebærer, at kommunerne pr. 4. januar 2010 skal indbetale bidrag vedrørende dagpenge til alle forsikrede ledige, der efter seneste indplacering i en dagpengeperiode har modtaget dagpenge (eller aktiveringsydelse efter de hidtil gældende regler) i mindst 18 uger. Pr. 1. januar 2011 omfatter bidraget tilsvarende alle, der har modtaget dagpenge mv. i sammenlagt 12 uger, pr. 1. januar 2012 alle, der har modtaget dagpenge mv. i sammenlagt 8 uger, og pr. 1. januar herefter alle, der har modtaget dagpenge mv. i sammenlagt 4 uger.

Det foreslås videre, at opgørelsen af perioden uden kommunalt bidrag foretages med udgangspunkt i datoen for indplaceringen i en dagpengeperiode, jf. §§ 53 og 54 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det foreslås videre, at perioden opgøres på grundlag af uger, hvori der er udbetalt dagpenge. Det betyder, at én dags udbetaling af dagpenge (eller aktiveringsydelse efter de hidtil gældende regler) i en uge tæller som en hel uge. Derimod medregnes perioder med f.eks. feriedagpenge eller sygedagpenge ikke.

Størrelsen af de månedlige betalinger til staten for hver enkelt kommune kan fastsættes direkte ud fra arbejdsløsheds-kassernes faktiske udbetalinger af arbejdsløshedsdagpenge til ledige med ophold i den pågældende kommune, jf. ovenfor, og kommunens egne opgørelser over faktisk stedfunden aktivering mv.

Opgørelsen af den enkelte kommunes bidrag kræver opbygning af et afregnings-system, som bl.a. skal baseres på oplysninger fra arbejdsløsheds-kasser og kommuner. Fra arbejdsløsheds-kasserne indhentes på individniveau oplysninger om udbetaling af dagpenge mv., og fra kommunerne indhentes på individniveau oplysninger om omfanget af aktivering og varighed. Disse data sammenkøres, og på grundlag af opgørelsen af, hvor mange uger den enkelte ledige har modtaget dagpenge mv. efter seneste indplacering i en dagpengeperiode samt passive hhv. aktive perioder, vil den enkelte kommunes samlede månedlige betalinger kunne opgøres. Beløbene afregnes herefter i det såkaldte OBS-system på samme måde som de øvrige løbende mellemværender mellem stat og kommuner, herunder refusionerne for de øvrige ydelser.

Det foreslås endelig, at direktøren for Arbejdsdirektoratet får bemyndigelse til efter forhandling med Beskæftigelsesrådet administrativt at fastsætte nærmere regler om kommunens betaling, herunder om de nærmere betingelser og om dokumentation for, hvornår bidraget udgør 25 pct. henholdsvis 100 pct. af udgifterne til dagpenge, opgørelse af forbrug af uger med 100 pct. statslig finansiering, samt ”pengestrømme”, tidspunktet for betaling mv.

2.3. Øvrige ændringer

2.3.1. Ophævelse af reglerne om aktiveringsydelse

Efter de gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udbetales der arbejdsløshedsdagpenge, hvis en forsikret ledig deltager i tilbud (aktivering) efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og tilbuddet har en varighed på mindre end 4 uger. Der udbetales derimod aktiveringsydelse, hvis tilbuddet har en varighed på 4 uger eller mere – uanset om den ledige er i tilbud/aktivering i 10 eller 37 timer om ugen, og uanset om aktiveringen er sket rettidigt.

Selv om der overvejende udbetales aktiveringsydelse under aktiveringstilbud, udbetales der således i nogle tilfælde dagpenge. Omvendt udbetales der aktiveringsydelse uanset

tilbuddets omfang – og uanset om aktiveringen er sket rettidigt. At der er udbetalt aktiveringsydelse er dermed ikke udtryk for, at forsikrede ledige er blevet aktiveret til tiden og i et vist omfang.

Med den kommunale finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge til de forsikrede ledige får sondringen mellem aktiveringsydelse og dagpenge ikke nogen betydning. Det skyldes, at andelen af den kommunale finansiering ikke vil være afhængig af ydelsesskift mellem dagpenge og aktiveringsydelse, men af om forsikrede ledige deltager i aktiveringstilbud rettidigt og i et nærmere angivet omfang. Der henvises til afsnit 2.2.

Det foreslås, at aktiveringsydelsen afskaffes, og at reglerne om aktiveringsydelse ophæves. En ophævelse af reglerne vil ikke påvirke de lediges retsstilling, idet de ledige har samme sats samt rettigheder og pligter, uanset om der udbetales dagpenge eller aktiveringsydelse.

Med ophævelsen af reglerne vil der ske forenkling og administrative lettelser for såvel de forsikrede ledige som arbejdsløshedskasserne. Det skyldes, at der i dag skal ske ydelsesskift ved deltagelse i tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Den ledige skal således i dag udfylde et andet ydelseskort end sit dagpengekort ved deltagelse i tilbud på 4 uger eller mere, mens arbejdsløsheds-kassen skal udbetale aktiveringsydelse i stedet for dagpenge. Fremover vil der kun skulle udbetales dagpenge – og dermed kun udfyldes ét ydelseskort.

2.3.1.1. Særligt om ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge

Når den ledige efter de gældende regler får udbetalt dagpenge og aktiveringsydelse, indbetales der et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension. ATP-bidraget udgør 3,84 kr. (2009-niveau) for hver time, der udbetales ydelse. ATP-bidraget er af samme størrelse, uanset om der udbetales dagpenge eller aktiveringsydelse. Bidraget finansieres dog ikke på samme måde.

Ved udbetaling af dagpenge betaler den ledige 1/3 af ATP-bidraget, kasserne betaler 1/3, og de private arbejdsgivere betaler 1/3.

Ved udbetaling af aktiveringsydelse betaler den ledige 1/3 af bidraget, og staten betaler 2/3.

Ovenfor foreslås det at ophæve reglerne om aktiveringsydelse og i stedet udbetale dagpenge til forsikrede ledige under deltagelse i tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Efter forslaget i § 1, nr. 11, bidrager kommunen til finansieringen af arbejdsløshedsdagpenge med 25 pct. af dagpengeudgiften til forsikrede ledige i aktivering.

For at undgå en merudgift til betaling af ATP-bidrag for kasserne og de private arbejdsgivere i forbindelse hermed, foreslås det, at staten betaler 2/3 af ATP-bidraget af dagpenge, hvor kommunen bidrager til finansieringen af dagpenge med 25 pct. af dagpengeudgiften. Den forsikrede ledige betaler fortsat den sidste 1/3 af bidraget.

Statens andel af finansieringen af ATP-bidrag for forsikrede ledige i aktivering vil dermed stort set svare til statens andel af finansieringen af ATP-bidrag til personer, der efter de gældende regler får aktiveringsydelse.

2.3.2. Ophævelse af reglerne om 14-dagesudbetalinger

Efter de gældende regler i § 46 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udbetales dagpenge bagud for 14 dage eller for 4 henholdsvis 5 uger. Hver 4/5-ugers udbetalingsperiode slutter næstsidsste søndag i en måned.

Langt hovedparten af arbejdsløsheds-kasserne udbetaler i dag dagpenge på grundlag af 4/5 uger (månedsudbetalinger).

Udbetaling for 14 dage ad gangen anvendes i nogle af de arbejdsløsheds-kasser eller kasseafdelinger, hvor medlemmerne normalt er 14-dageslønnede.

Igennem en længere årrække er der gradvist blevet færre kasser, der har 14-dagesudbetalinger. I 2000 var der 10 arbejdsløsheds-kasser, der udbetalte dagpenge for 14 dage.

Daværende SID Arbejdsløshedskasse (nu Faglig Fælles Arbejdsløshedskasse) havde dengang 195 afdelinger med 14-dagesudbetalinger. I uge 50 i 1999 var der i disse arbejdsløshedskasser/afdelinger i alt ca. 469.000 dagpengeforsikrede medlemmer, heraf var ca. 33.000 ledige og modtog dagpenge. Overgangen fra 14-dagesudbetaling til månedsudbetaling er sket efter kassernes egen beslutning.

I dag er der kun 4 arbejdsløshedskasser – Træ-Industri-Bygs-, El-fagets, Byggefagets- og 8 afdelinger i Faglig Fælles arbejdsløshedskasse, der udbetaler dagpenge for 14 dage. I uge 50 i 2008 var der i disse arbejdsløshedskasser/afdelinger samlet set 5.107 personer, der modtog dagpenge. I december 2008 var der i disse arbejdsløshedskasser/afdelinger i alt 102.592 dagpengeforsikrede medlemmer. I alle arbejdsløshedskasser tilsammen var der 2.070.500 dagpengeforsikrede medlemmer.

Som en konsekvens af forslaget om periodevis (månedsvi) opkrævning af de kommunale bidrag til finansiering af udgifterne til dagpenge, vil det være hensigtsmæssigt, at udbetalingsperioderne i dagpengesystemet for alle arbejdsløshedskasser er månedsvi (4-5 uger). Det foreslås derfor, at reglerne om 14-dages udbetaling ophæves.

Afskaffelse af 14-dagesudbetalinger vil betyde, at medlemmer, der bliver ledige - afhængig af tidspunktet for ledighedens indtræden i forhold til afslutningen af udbetalingsperioderne for henholdsvis 14-dages og månedsvi udbetaling - vil kunne få udbetalt dagpenge senere end hidtil og senere end det tidspunkt, hvor de ved fortsat beskæftigelse ville have fået løn.

Ændringen vil således kunne have betydning for de lediges likviditet i begyndelsen af en ledighedsperiode.

Personer, som er ledige på tidspunktet for ophævelsen af 14-dagesudbetalinger af dagpenge, vil få et tilsvarende likviditetsproblem. Dette vil dog kun være aktuelt én gang, nemlig ved den første månedsvi udbetaling efter reglerne i krafttræden.

Udbetalingen af VEU-godtgørelse følger udbetalingsreglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven for ledige, der modtager dagpenge. Forslaget vil derfor også få betydning for personer, der modtager VEU-godtgørelse.

2.3.3. Arbejdsløshedskassernes vejledningspligt

2.3.3.1. Gældende ret

I dette afsnit redegøres først for reglerne om arbejdsløshedskassernes vejledningspligt efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og administrative regler udstedt i medfør af loven. Herefter redegøres kort for forvaltningsmyndighedernes vejledningspligt efter forvaltningsloven.

2.3.3.1.1. Vejledningspligten efter arbejdsløshedsforsikringsloven

De anerkendte arbejdsløshedskasser er private foreninger, som på statens vegne og under statsligt tilsyn administrerer arbejdsløshedsforsikringssystemet og varetager enkelte andre opgaver på det arbejdsmarkedspolitiske område.

Da arbejdsløshedskasserne ikke er en del af den offentlige forvaltning, er kasserne ikke omfattet af forvaltningsloven, men der er fastsat en del forvaltningsretlige regler i arbejdsløshedsforsikringsloven og i regler udstedt med hjemmel i denne lov.

Det gælder blandt andet regler om arbejdsløshedskassernes pligt til at vejlede og bistå deres medlemmer.

Arbejdsløshedsforsikringslovens § 65, stk. 1, angiver vejledningspligtens generelle omfang. Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at arbejdsløshedskassen ved ledighedens indtræden skal informere den ledige om betydningen af pligten til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Nærmere regler om betydningen af disse bestemmelser er fastsat administrativt med hjemmel i bestemmelsens stk. 5.

Efter lovens § 65, stk. 1, skal arbejdsløshedskassen ”vejlede medlemmet om de rettigheder og pligter, der følger af lovens kapitel 7-16, samt om medlemmets rettigheder og pligter i øvrigt efter arbejdsmarkedslovgivningen.”

Arbejdsløshedskasserne har således efter loven pligt til at vejlede egne medlemmer om rettigheder og pligter efter både arbejdsløshedsforsikringsloven og efter arbejdsmarkedslovgivningen i øvrigt, herunder lovgivning, som administreres af andre myndigheder.

I de almindelige bemærkninger til lov nr. 436 af 30. juni 1993, hvor formuleringen ”rettigheder og pligter i øvrigt efter arbejdsmarkedslovgivningen” kom ind i loven, blev vejledningspligten beskrevet således:

”Ad pkt. k. Præcisering af arbejdsløshedskassernes vejledningspligt (arbejdsløshedsforsikringslovens § 65).

Med henblik på at forstærke indsatsen i relation til vejledning af de ledige om beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder er det nødvendigt, at arbejdsløshedskasserne inddrages mere aktivt. Der er derfor behov for at tydeliggøre de gældende regler herom i lovens § 65.

§ 65 har ikke hidtil fungeret efter hensigten, der er at inddrage arbejdsløshedskasserne aktivt i arbejdet med at søge arbejdsevnen opretholdt hos ledige medlemmer.

Det er hensigten med forslaget, at arbejdsløshedskasserne som et minimum skal tage direkte kontakt til det enkelte medlem hver 6. måned, regnet fra ledighedens start, for derved løbende at sikre, at medlemmet udnytter de foreliggende muligheder af beskæftigelsesmæssig og uddannelsesmæssig art. Det forudsættes, at dette sker ved personlig samtale med medlemmet. Strukturen i visse arbejdsløshedskasser vil dog på nuværende tidspunkt kunne vanskeliggøre en sådan personlig samtale.

I det omfang det kan påregnes at forbedre medlemmernes beskæftigelsesmuligheder, kan arbejdsløshedskasserne udvide § 65-samtalen med en vejledning i job-søgningsfærdigheder. Hvis arbejdsløshedskassen finder, at der er behov herfor, kan den lade et jobsøgningskursus indgå som et for medlemmerne obligatorisk led i § 65-samtalen.

Den systematiske rådighedsvurdering og vejledningssamtalen vil således skulle foregå samtidig, hvorved arbejdsløshedskassen kan anvende de i forbindelse med rådighedsvurderingen indhentede oplysninger om hidtidige jobsøgningsaktiviteter til en helhedsorienteret vejledning af den ledige.

Arbejdsløshedskassens vejledning skal omfatte de muligheder, der ligger inden for arbejdsløshedskassens eget faglige område. Det er altså ikke tanken, at kassen skal vejlede om muligheder inden for andre arbejdsløshedskassers faglige område. I forbindelse med udmøntningen af § 65 i en bekendtgørelse, vil der blive fastsat nærmere regler om samarbejdet mellem arbejdsløshedskasserne og arbejdsformidlingen.---”

Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget, at hensigten med ændringen af § 65 var, at arbejdsløshedskasserne fremover skulle deltage mere aktivt i beskæftigelsesindsatsen, herunder vejlede ledige om deres muligheder og samarbejde med Arbejdsformidlingen (nu jobcentre) om indsatsen.

Derimod fremgår det ikke, at arbejdsløshedskasserne skulle vejlede om arbejdsmarkedslovgivningen i bred forstand f.eks. funktionærloven, ATP-lovgivning eller ferieloven.

Som praksis i den senere tid har udviklet sig, må kasserne imidlertid anses at have en vejledningspligt, som er mere vidtgående end den vejledningspligt, som gælder for offentlige myndigheder.

De administrativt fastsatte regler indeholder både bestemmelser om arbejdsløshedskassernes generelle vejledningspligt og om specielle vejledningspligter i særlige situationer under et medlems ledighedsforløb mv. Det gælder f.eks., når et medlem bliver ledigt, når

kassen bliver bekendt med, at et ledigt medlem arbejder på nedsat tid, deltager i uddannelse, udøver selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse, når et medlem oplyser, at medlemmet overvejer at rejse til udlandet, og i god før et medlems ret til supplerende dagpenge eller ret til dagpenge udløber.

Herudover indeholder de administrativt fastsatte regler bestemmelser om pligt til at afholde samtaler med de ledige (cv-samtalen, vejledningssamtalen og rådighedssamtaler).

2.3.3.1.2. *Forvaltningsmyndighedernes vejledningspligt efter forvaltningsloven*

Ifølge forvaltningslovens § 7, stk. 1, skal en forvaltningsmyndighed ”i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.” Det er endvidere fastsat i § 7, stk. 2, at en forvaltningsmyndighed, der modtager en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører myndighedens sagsområde, så vidt muligt skal videresende henvendelsen til rette myndighed.

Bestemmelsen gælder for afgørelsessager, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1, og den gælder efter sin ordlyd situationer, hvor en borger retter henvendelse til myndigheden om dens sagsområde. Pligten gælder også, selv om borgeren i forbindelse med kontakten til myndigheden ikke direkte eller indirekte har bedt om vejledning. I øvrigt beror myndighedens vejledningspligt på en konkret vurdering.

Hovedhensynet bag bestemmelsen er, at det skal undgås, at borgeren på grund af fejl, uvidenhed eller på grund af misforståelser udsættes for retstap, og det skal tilstræbes, at borgeren forstår de problemer, som knytter sig til en given afgørelsessag.

Ud over vejledningspligten efter forvaltningslovens § 7 antages der i praksis også at være en vejledningspligt på ulovbestemt grundlag. Yderligere vejledningspligt kan endvidere følge af det almindelige forvaltningsretlige princip om ”god forvaltningsskik”.

2.3.3.2. *Lovforslagets indhold*

Som et naturligt led i bestræbelserne på at opnå ensartethed på beskæftigelsesområdet foreslås det, at reglerne om forvaltningsmyndighedernes og arbejdsløshedskassernes vejledningspligt harmoniseres, således at arbejdsløshedskassernes vejledningspligt over for deres medlemmer svarer til myndigheders vejledningspligt over for borgerne efter forvaltningsloven.

Arbejdsløshedskasserne administrerer arbejdsløshedsforsikringen og enkelte andre arbejdsmarkedspolitiske ordninger på vegne af det offentlige og med fuld offentlig refusion af udgifterne hertil. Ifølge lovforslaget vil klagesager om både forvaltningsmyndigheders og arbejdsløshedskassernes vejledningspligt over for borgerne blive endeligt administrativt afgjort af samme sidste klageinstans. Det er derfor hensigtsmæssigt, at klageinstansen ikke skal sonde mellem vejledningspligten efter forskellige lovgivninger, men kan anlægge den samme målestok.

Det foreslås, at reglerne om arbejdsløshedskassernes vejledningspligt over for medlemmerne bringes i overensstemmelse med forvaltningsmyndighedernes vejledningspligt. Udgangspunktet for en arbejdsløshedskasse vil efter lovforslaget ligesom for en forvaltningsmyndighed være, at der skal ydes vejledning og bistand til medlemmer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for arbejdsløshedskassens sagsområde, jf. afsnit 2.3.3.1.1. ovenfor, og at kassens vejledningspligt herudover ikke rækker videre end forvaltningsmyndigheders vejledningspligt.

Forslaget indebærer en ændring af arbejdsløshedsforsikringslovens § 65, stk. 1, således at bestemmelsen formuleres i nøje overensstemmelse med forvaltningslovens § 7, stk. 1, samt indsættelse af et nyt stk. 2, der formuleres i nøje overensstemmelse med forvaltningslovens § 7, stk. 2, om videresendelse af skriftlige henvendelser, som ikke vedrører arbejdsløshedskassens sagsområde.

Arbejdsløshedskasserne kan herudover som hidtil pålægges yderligere eller mere specifik vejledningspligt ved lov eller ved regler fastsat med hjemmel i lov.

I forbindelse hermed foreslås det at opretholde den gældende bestemmelse i § 65, stk. 5, hvorefter direktøren for Arbejdsdirektoratet efter forhandling med Beskæftigelsesrådet kan fastsætte nærmere regler om bl.a. vejledningspligten. Samtidig foreslås, at det præciseres i bestemmelsen, at der herunder kan fastsættes regler om pligt til at yde vejledning og bistand, selv om medlemmet ikke har rettet henvendelse til arbejdsløshedskassen.

Som nævnt indeholder de gældende administrativt fastsatte regler en lang række generelle og specifikke bestemmelser om arbejdsløshedskassernes vejledningspligter, herunder i forbindelse med samtaler af forskellig art.

Det er hensigten, at de administrative regler i forbindelse med lovens gennemførelse skal revideres, således at alene bestemmelserne om specielle vejledningspligter i særlige situationer under et medlems ledighedsforløb mv. samt bestemmelser om pligt til at afholde samtaler med de ledige (cv-samtalen, vejledningssamtalen og rådighedssamtaler) opretholdes, jf. afsnit 2.3.3.1.1. ovenfor.

2.3.4. Kommunalbestyrelsens opfølgning på det kommunale rådighedstilsyn

Efter de gældende regler i § 13 d i lov om aktiv socialpolitik fører Arbejdsdirektoratet tilsyn med kommunernes administration af reglerne om rådighed, konsekvenser og sanktioner over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der alene har ledighed som problem. De nærmere regler om Arbejdsdirektoratets tilsyn er fastsat i bekendtgørelse nr. 1404 af 13. december 2006 om tilsyn med kommunernes administration af reglerne om rådighed, konsekvenser og sanktioner for personer, der søger om eller får hjælp alene på grund af ledighed.

Efter de gældende regler meddeler Arbejdsdirektoratet kommunen, om de sager, direktoratet har gennemgået som led i det kommunale rådighedstilsyn, vurderes at være i overensstemmelse med rådigheds- og sanktionsreglerne, herunder om der fejlagtigt er udbetalt kontant- eller starthjælp med den virkning, at udgiften ikke kan anmeldes til statsrefusion. Herudover giver Arbejdsdirektoratet kommunalbestyrelsen en samlet meddelelse om resultatet af rådighedstilsynet. Sammen med meddelelsen kan Arbejdsdirektoratet anmode kommunen om at redegøre for forhold, som er konstateret ved tilsynet.

Efter gældende praksis beder Arbejdsdirektoratet kommuner, der har haft et meget dårligt resultat ved tilsynet, om at redegøre for de påtænkte eller allerede gennemførte initiativer for at forbedre administrationen.

Der er efter gældende regler ikke krav om, at resultatet af rådighedstilsynet skal behandles på et møde i kommunalbestyrelsen.

Efter § 79 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal Ankestyrelsens, beskæftigelsesankenævns og de sociale nævns undersøgelser af kommunens praksis behandles på et møde i kommunalbestyrelsen. Velfærdsministeren har i lovforslag nr. L 117, som fremsat den 28. januar 2009 (Folketingstidende 2008-2009, tillæg A, s. 3391) foreslået en tilføjelse til retssikkerhedslovens § 79 a, således at Ankestyrelsen eller det nævn, der har foretaget en praksisundersøgelse, skal kunne forlange en tilbagemelding om kommunalbestyrelsens behandling af undersøgelsen på et kommunalbestyrelsesmøde og fastsætte en frist for tilbagemeldingen.

Da det er kommunalbestyrelsens ansvar at sikre, at kommunen administrerer rådighedsreglerne for kontant- og starthjælpsmodtagere korrekt, findes det hensigtsmæssigt på tilsvarende måde som i retssikkerhedslovens § 79 a at indsætte en udtrykkelig bestemmelse i lov om aktiv socialpolitik om, at kommunalbestyrelsen skal behandle det samlede resultat af Arbejdsdirektoratets rådighedstilsyn på et møde, og at direktoratet kan kræve, at

kommunalbestyrelsen orienterer direktoratet om behandlingen, samt fastsætte en frist for denne orientering.

Forslaget skal således være med til at understrege kommunalbestyrelsernes ansvar og vigtigheden af, at de enkelte kommunalbestyrelser i rimelig tid efter et rådighedstilsyn forholder sig til de problemstillinger, der er konstateret under tilsynet.

Integrationsloven indeholder regler om tilsynet med kommunernes rådighedsvurdering, som svarer til de gældende regler i § 13 d i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås på den baggrund, at de foreslåede regler om kommunalbestyrelsens behandling af resultater fra rådighedstilsynet i lov om aktiv socialpolitik i forhold til modtagere af kontanthjælp eller starthjælp ligeledes skal gælde i forhold til modtagere af introduktionsydelse.

Det foreslås, at denne del af lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2010, jf. lovforslagets § 14, stk. 5.

2.3.5. Kontrol med kommunernes opfølgning ved mistanke om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde

Som led i regeringens indsats mod misbrug af sociale ydelser mv. blev der i 2005 indført særlige sanktionsregler i §§ 40 a og 40 b i lov om aktiv socialpolitik for modtagere af kontanthjælp eller starthjælp, som mod bedre vidende har tilsidesat pligten til at oplyse om arbejde.

§§ 40 a og 40 b er ikke omfattet af Arbejdsdirektoratets tilsyn med kommunernes rådighedsvurdering, men følger de almindelige tilsynsregler.

Snyd med arbejde samtidig med modtagelse af kontanthjælp mv. opdages ofte ved, at kommuner, enten alene eller sammen med andre myndigheder, tager på kontrolaktioner på virksomheder. En effektiv samlet indsats mod misbrug af reglerne forudsætter, at kommunen undersøger forholdene nærmere og eventuelt træffer afgørelse om sanktion efter § 40 a og § 40 b på baggrund af oplysninger fra andre kommuner og myndigheder, der har gennemført kontrolaktioner, herunder Arbejdsdirektoratet.

I 2007 viste en undersøgelse fra Arbejdsdirektoratet, at der på landsplan blev givet 647 sanktioner efter § 40 a i lov om aktiv socialpolitik. De nyeste tal for 2008 viser, at antallet af sanktioner givet efter § 40 a er faldet til 468.

Arbejdsdirektoratet deltager i kontrolaktioner på virksomheder som led i udførelsen af sit kontrolarbejde over for forsikrede ledige, der modtager dagpenge mv. efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og det forekommer, at Arbejdsdirektoratet i den forbindelse får kendskab til personer, der tilsyneladende arbejder samtidig med, at de modtager kontant- eller starthjælp. Arbejdsdirektoratet underretter i så fald personens opholdskommune, som herefter afgør, om der er sket overtrædelse af reglerne, herunder om der er grundlag for sanktion efter §§ 40 a og 40 b i lov om aktiv socialpolitik. Arbejdsdirektoratet kan efter de gældende regler ikke gemme personoplysningerne med henblik på en efterfølgende kontrol af, om kommunen har fulgt op på underretningen, jf. nedenfor.

Det foreslås, at Arbejdsdirektoratet får mulighed for at gemme personoplysninger i form af cpr.-numre fra kontrolbesøg med henblik på en efterfølgende kontrol af, om kommunen har fulgt op på underretningen. Bestemmelsen vil ligeledes omfatte tilfælde, hvor Arbejdsdirektoratet på andre måder får oplysning om, at en kommune muligvis ikke har fulgt op på underretningerne – f.eks. hvis en kommune sender oplysninger til Arbejdsdirektoratet om kontanthjælpsmodtagere fra en nabokommune, som den første kommune har truffet ved en kontrolaktion.

Kommunerne indberetter fra den 1. januar 2009 oplysninger til Arbejdsdirektoratet om sager omhandlende personer, der er truffet på arbejde samtidig med, at de modtager hjælp, jf.

bekendtgørelse nr. 1090 af 19. november 2008 om kommunernes indberetning af oplysninger om vurderinger og afgørelser om rådighed, konsekvenser og sanktioner til det fælles datagrundlag.

Det foreslås, at Arbejdsdirektoratet får mulighed for at sammenholde personoplysningerne (cpr.-numrene) fra kontrolbesøg mv. med oplysningerne (cpr.-numrene) fra kommunernes indberetninger. Hvis det ikke fremgår af kommunernes indberetninger til Arbejdsdirektoratet, at kommunen har vurderet en eller flere af de sager, som Arbejdsdirektoratet fra sine kontrolbesøg eller på anden måde har fået oplysning om, vil der være begrundet tvivl om, hvorvidt kommunen har fulgt op på en underretning om mulig uberettiget modtagelse af kontant- eller starthjælp samtidig med arbejde. Arbejdsdirektoratet vil så indhente en redegørelse for sagen/sagerne fra kommunen.

Der vil således være tale om opfølgning på oplysninger dels fra Arbejdsdirektoratets egne kontrolbesøg, dels fra kommuner og andre myndigheder, der f.eks. ved tilsvarende kontrolbesøg får kendskab til personer, der tilsyneladende arbejder samtidig med, at de modtager kontant- eller starthjælp. Cpr.-numrene skal bruges til at identificere den enkelte sag, når det skal undersøges, om sagen er blevet behandlet af kommunen og herefter indberettet til det fælles datagrundlag.

Det vurderes, at det vil være nødvendigt for Arbejdsdirektoratet at gemme cpr.-numrene i op til 6-12 måneder, idet kommunerne skal have mulighed for at træffe afgørelse og for at indberette oplysninger om sagen til Arbejdsdirektoratet, inden Arbejdsdirektoratets kontrol. Indsamlingen og anvendelsen af personoplysningerne vurderes at kunne ske inden for rammerne af kapitel 4 i lov om behandling af personoplysninger (Persondataloven). I den forbindelse bemærkes særligt, at nogle af sagerne kan omhandle strafbare forhold, da snyd med modtagelse af kontanthjælp eller starthjælp samtidig med arbejde kan retsforfølges. Cpr.-numrene er imidlertid nødvendige, for at Arbejdsdirektoratet kan foretage kontrol af, om kommunerne foretager den opfølgning, som de skal, i forhold til om de udbetaler sociale ydelser på et korrekt grundlag.

Formålet med lovændringen er i højere grad at sikre, at kommunerne får taget stilling til alle sager om muligt misbrug. Arbejdsdirektoratet skal alene undersøge, om kommunen har vurderet sagen på baggrund af § 40 a og § 40 b, og eventuelt gå i videre dialog med kommunen, hvis det viser sig ikke at være tilfældet. Kontrollen er således en kontrol af kommunernes indsats, og ikke en kontrol rettet mod den enkelte borger. Arbejdsdirektoratet kan og skal ikke ændre kommunens vurderinger og afgørelser i de konkrete sager.

Lovændringen ændrer ikke ved Ankestyrelsens eller beskæftigelsesankenævnens adgang til at udarbejde praksisundersøgelser på området, jf. kapitel 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven).

Som et led i bekæmpelse af misbrug af sociale ydelser mv. blev der i 2005 også indført administrative sanktioner over for introduktionsydelsesmodtagere, der er eller har været i arbejde uden at oplyse herom. Der blev således i integrationsloven fastsat regler, der svarer til §§ 40 a og 40 b i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås på den baggrund, at de foreslåede regler ligeledes skal gælde i forhold til modtagere af introduktionsydelse.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

Da Ankestyrelsen siden 2004 har varetaget sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejdsmiljøklagenævnet, vurderes det, at der ikke er økonomiske konsekvenser forbundet med sammenlægningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

3.2. Kommunal finansiering af arbejdsløshedsdagpenge

Forslaget om etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem indebærer, at kommunerne pr. 1. januar 2010 overtager ansvaret for finansieringen af udgifterne til forsikrede ledige. Staten yder direkte kompensation for en del af udgifterne og resten kompenseres gennem den særlige tilskudsordning på beskæftigelsesområdet.

Samlet set er lovforslaget økonomisk neutralt for staten og kommunerne under ét. Med de gældende regler finansierer staten fuldt ud udgifterne til forsikrede ledige. Lovforslaget indebærer statslige mindreudgifter på 3.317,9 mio.kr. i 2010 stigende til 4.753,8 mio. kr. i 2013, og kommunale nettomerudgifter på tilsvarende 3.317,9 mio. kr. i 2010 stigende til 4.753,8 mio. kr. i 2013. De samlede kommunale merudgifter kompenseres i en særlig tilskudsordning på beskæftigelsesområdet, jf. afsnit 2.2

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget er beregnet med udgangspunkt i de statslige udgifter i 2010 (BO1-året) på finansloven for 2009. Udgiftsniveaue i 2013 er videreført fra 2012.

Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget fordelt på stat og kommuner.

Mio. kr., 2009-priser	2010	2011	2012	2013
Stat i alt	-3.317,9	-3.862,9	-4.271,5	-4.753,8
Mindreudgifter ved ophævelse af gældende regler	-12.305,4	-12.305,4	-12.242,2	-12.242,2
Statens udgifter til refusion, nye regler	8.987,5	8.442,5	7.970,7	7.488,4
Kommuner i alt, særligt tilskud	3.317,9	3.862,9	4.271,5	4.753,8
Stat og kommuner i alt	0,0	0,0	0,0	0,0

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Nedenfor gennemgås de økonomiske konsekvenser i forhold til arbejdsløshedsdagpengene.

3.2.1. Arbejdsløshedsdagpenge

Efter de gældende regler finansierer staten fuldt ud udgifterne til dagpenge og aktiveringsydelse og har udgifter hertil på 11.705,4 mio. kr. i hvert af årene 2010-2011 og på 11.642,2 mio. kr. i hvert af årene 2012-2013.

Finansieringsmodellen indebærer, at staten kompenserer kommunerne fuldt ud for udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge i de første sammenlagt 4 uger efter hver indplacering i en ny ledighedsperiode. I 2010 udgør perioden 18 uger, i 2011 udgør perioden 12 uger og i 2012 udgør perioden 8 uger. Herefter udgør perioden 4 uger. Efter udløb af perioden på 4 uger (henholdsvis 18, 12 og 8 uger i en overgangsperiode i årene 2010-2012) kompenserer staten kommunerne med 75 pct. af udgifterne til dagpenge, som udbetales i forbindelse med deltagelse i tilbud om aktivering, og med 50 pct. refusion af udgifter til dagpenge, som udbetales i ”passive” perioder, dvs. hvor den enkelte ikke deltager i aktivering.

Til brug for beregning af kommunernes nettoudgift er der taget udgangspunkt i andelen af de samlede udgifter til arbejdsløshedsdagpenge ekskl. feriedagpenge i 2007, der medgik til henholdsvis dagpenge udbetalt til ledige for de første 18, 12, 8 og 4 uger efter indplaceringen i en ledighedsperiode. Denne andel forudsættes at være den samme i perioden 2010-2013.

Statens udgifter til kompensation for arbejdsløshedsdagpenge i de første 18 uger af ledigheden skønnes at udgøre 4.035,2 mio.kr. i 2010. I 2011 skønnes udgifterne i de første 12 uger

at udgøre 2.939,1 mio. kr., i 2012 skønnes udgifterne i de første 8 uger at udgøre 2.085,5 mio. kr. og i 2013 skønnes udgifterne de første 4 uger at udgøre 1.115,5 mio.kr.

Statens kompensation for udgifter til arbejdsløshedsdagpenge i forbindelse med aktivering udgør 1.551,5 mio. kr. i 2010, 1.560,7 mio. kr. i 2011, 1.520,5 mio. kr. i 2012 og 1.528,6 mio. kr. i 2013. De kommunale nettoudgifter kompenseres i en særlig tilskudsordning på beskæftigelsesområdet, jf. afsnit 2.2.

Statens udgifter til dagpenge i passive perioder efter udløbet af den periode, hvor kommunerne ikke bidrager til finansieringen, udgør henholdsvis 2.800,7 mio. kr., 3.342,7 mio. kr., 3.764,7 mio. kr. og 4.244,3 mio. kr. i årene 2010-2013, svarende til kommunernes nettoudgifter til dagpenge i passive perioder i årene 2010-2013. De kommunale nettoudgifter kompenseres i en særlig tilskudsordning på beskæftigelsesområdet, jf. afsnit 2.2.

Økonomiske konsekvenser på dagpengeområdet fordelt på stat og kommuner

Mio. kr., 2009-priser	2010	2011	2012	2013
Staten, mindreudgifter i alt	-3.317,9	-3.862,9	-4.271,5	-4.753,8
Ophævelse gældende regler	-11.705,4	-11.705,4	-11.642,2	-11.642,2
Dagpenge, passive perioder, 100 pct.		-	-	-
Udgifter for de første 18 uger	4.035,2			
Udgifter for de første 12 uger	-	2.939,1		
Udgifter for de første 8 uger	-	-	2.085,5	
Udgifter for de første 4 uger	-	-	-	1.115,5
Dagpenge, aktive perioder, 75 pct.	1.551,5	1.560,7	1.520,5	1.528,6
Dagpenge, passive perioder, 50 pct.	2.800,7	3.342,7	3.764,7	4.244,3
Kommuner i alt	3.317,9	3.862,9	4.271,5	4.753,8
Dagpenge, første uger, 100 pct.	0	0	0	0
Dagpenge, aktive perioder, 75 pct.	517,2	520,2	506,8	509,5
Dagpenge, passive perioder, 50 pct.	2.800,7	3.342,7	3.764,7	4.244,3
Stat og kommuner i alt	0,0	0,0	0,0	0,0

3.2.2. Feriedagpenge

Efter gældende regler finansierer staten fuldt ud arbejdsløsheds-kassernes udgifter til feriedagpenge til forsikrede ledige.

Det foreslås, at staten også fremover kompenserer kommunerne fuldt ud for udgifterne til feriedagpenge. Statens udgifter til feriedagpenge udgør 600 mio. kr. i hvert af årene 2010-2013.

3.2.3. Samlede økonomiske konsekvenser af en enstrengt beskæftigelsesindsats

De samlede økonomiske konsekvenser ved indførelse af en enstrengt beskæftigelsesindsats indeholder - ud over de økonomiske konsekvenser i nærværende lovforslag - også udgifter til aktivering og løntilskud til forsikrede ledige, jf. det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om seniorjob og lov om kompensation til handicappede i erhverv (Etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem m.v.). Dette lovforslag indebærer statslige mindreudgifter på ca. 2.000 mio. kr. årligt og tilsvarende kommunale nettomerudgifter på

ca. 2.000 mio. kr. årligt. De økonomiske konsekvenser er nærmere beskrevet i dette samtidigt fremsatte lovforslag.

Samlet set er der ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige under ét ved indførelse af den enstrengede beskæftigelsesindsats. Dette skyldes, at staten efter de gældende regler afholder alle udgifter til forsikrede ledige, som udgør ca. 17.000 mio. kr. årligt. Med de nye regler kompenseres kommunerne under ét fuldt ud for udgifterne, dels gennem direkte kompensation, dels gennem en særlig tilskudsordning på beskæftigelsesområdet, jf. afsnit 2.2. I 2010 forventes kommunerne at få kompenseret 4.639,9 mio. kr. via den særlige tilskudsordning på beskæftigelsesområdet. Grundet indfasningen af den første ledighedsperiode, hvor staten kompenserer kommunerne fuldt ud, stiger beløbet, som kommunerne skal kompenseres for i den særlige tilskudsordning frem til 2013. I 2013 forventes kommunerne at blive kompenseret med 6.029,8 mio. kr. via den særlige tilskudsordning på beskæftigelsesområdet.

Den samlede økonomi som følge af etableringen af et enstrengt beskæftigelsessystem fordelt på stat og kommuner er opsummeret i nedenstående tabel.

Samlede økonomiske konsekvenser af den enstrengede beskæftigelsesindsats fordelt på stat og kommuner

Mio. kr., 2009-priser	2010	2011	2012	2013
Stat i alt	-5.380,8	-5.912,1	-6.288,4	-6.770,7
Mindreudgifter ved ophævelse af gældende regler	-17.157,3	-17.102,1	-16.897,0	-16.897,0
Statens udgifter til refusion, nye regler	11.776,5	11.190,0	10.608,6	10.126,3
Kommuner i alt	5.380,8	5.912,1	6.288,4	6.770,7
Heraf:				
Særligt tilskud på beskæftigelsesområdet	4.639,9	5.171,2	5.547,5	6.029,8
DUT	738,0	738,0	738,0	738,0
Budgetgaranti	2,9	2,9	2,9	2,9
Stat og kommuner i alt	0,0	0,0	0,0	0,0

3.2.4. Etablering af refusionssystem

Kommunernes finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge kræver udvikling af et system, der dels samler oplysninger fra kasserne om dagpengeudbetalingerne på cpr-niveau og ugeniveau, dels samler oplysninger fra kommunerne om aktivering – også på cpr-niveau og ugeniveau – til brug for beregning af den enkelte kommunens bidragsbeløb.

Der forventes etableringsudgifter på ca. 2,5 mio. kr. og løbende driftsudgifter på ca. 1,5 mio. kr. årligt.

3.3. Øvrige ændringer

3.3.1. Ophævelse af reglerne om aktiveringsydelse – ATP-bidraget

Ophævelsen skønnes at medføre en helt ubetydelig merudgift for staten til ATP-bidrag.

3.3.2. Ophævelse af reglerne om 14-dagesudbetalinger, tilretning af reglerne om arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt samt om tilsynet med kommunernes opfølgning ved mistanke om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde

Disse elementer i lovforslaget vurderes at have ubetydelige økonomiske konsekvenser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om at ophæve reglerne om aktiveringsydelse vil medføre administrative lettelser for de forsikrede ledige, der ellers ville skulle skifte ydelse (og derved udfylde og indsende et andet ydelseskort end ellers) ved deltagelse i tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når tilbuddet har en varighed på 4 uger eller mere. Fremover vil de ledige alene skulle udfylde og indsende ét ydelseskort, da de vil få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge – uanset varigheden af de tilbud de deltager i efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Høring

Forslaget har forud for fremsættelsen været i høring hos Beskæftigelsesrådet, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Kristelig Fagbevægelse, Kristelig Arbejdsgiverforening, (Kooporationen), + andre som de øvrige ministerier måtte have hørt (det skal de selv gøre).

9. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	<u>Stat</u> 2010: 3,3 mia.kr. 2011: 3,8 mia.kr. 2012: 4,3 mia.kr. 2013 4,8 mia.kr.	<u>Kommuner</u> 2010: 3,3 mia.kr. 2011: 3,8 mia.kr. 2012: 4,3 mia.kr. 2013 4,8 mia.kr.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner		<u>Stat</u> 2009: X mio.kr. 2010 – 2013: Y mio.kr./år. <u>Kommuner</u> 2010-2013: Z mio.kr./år.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om at afskaffe aktiveringsydelsen vil medføre administrative lettelser for de forsikrede ledige	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Forslaget har ingen EU-retlige aspekter.
-------------------------	--

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovforslaget

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 46 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udbetales dagpenge bagud for 14 dage eller for 4 henholdsvis 5 uger.

Som en konsekvens af forslaget om periodevis (månedsvi) opkrævning af den kommunale finansiering af udgifterne til dagpenge, jf. forslagens § 1, nr. 11, vil det være hensigtsmæssigt, at udbetalingsperioderne i dagpengesystemet for alle arbejdsløshedskasser er månedsvise (4-5 uger). Det foreslås derfor, at reglerne om 14-dagesudbetaling ophæves.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.2.

Til nr. 2, 3, 5, 7 og 19

Der er tale om konsekvensændringer som følge af afskaffelsen af aktiveringsydelsen og ophævelsen af reglerne herom. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.1.

Til nr. 4 og 6

Efter de gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udbetales der aktiveringsydelse på en sats svarende til den individuelle sats, når en person deltager i tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Har tilbuddet en varighed på mindre end 4 uger, udbetales der dog dagpenge i stedet for aktiveringsydelse. For ledige under 25 år er reglerne lidt anderledes, idet der her udbetales aktiveringsydelse med en 50 pct. eller 82 pct. sats ved deltagelse i ret og pligt tilbud. Har tilbuddet en varighed på mindre end 4 uger, udbetales der dog dagpenge med den individuelle sats.

I forbindelse med afskaffelsen af aktiveringsydelsen foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 6 at affatte § 55, stk. 2, på ny. Herefter kommer det til at fremgå af bestemmelsen, at et medlem ved deltagelse i tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager dagpenge med sin individuelle sats. I § 52 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås alene en sproglig præcisering.

Til nr. 8

De anerkendte arbejdsløshedskasser er private foreninger, som ikke er omfattet af forvaltningsloven, og derfor heller ikke af denne lovs § 7 om forvaltningsmyndighedernes vejledningspligt overfor borgerne.

Efter den gældende bestemmelse i arbejdsløshedsforsikringslovens § 65, stk. 1, skal arbejdsløshedskassen vejlede medlemmet om de rettigheder og pligter, der følger af lovens kapitel 7-16, samt om medlemmets rettigheder og pligter i øvrigt efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Arbejdsløshedskasserne har således efter loven pligt til at vejlede egne medlemmer om rettigheder og pligter efter både arbejdsløshedsforsikringsloven og efter arbejdsmarkedslovgivningen i øvrigt, herunder lovgivning, som administreres af andre myndigheder.

Endvidere skal arbejdsløshedskassen efter gældende lovs § 65, stk. 2, ved ledighedens indtræden informere medlemmet om betydningen af pligten til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet i henhold til lovens §§ 62-63 a.

De administrative regler, der er fastsat i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 65, stk. 5, indeholder både bestemmelser om arbejdsløsheds-kassernes generelle vejledningspligt og om uopfordret vejledningspligt i en række særlige tilfælde, f.eks. vedrørende supplerende dagpenge, bibeskæftigelse, udløb af retten til dagpenge mv. Herudover er der fastsat regler om pligt til at afholde samtaler med medlemmerne (cv-samtalen, vejledningssamtalen og rådighedssamtaler).

Det foreslås, at arbejdsløshedsforsikringslovens § 65, stk. 1 ophæves og erstattes af bestemmelser i nye stk. 1 og 2, der formuleres i overensstemmelse med henholdsvis forvaltningslovens § 7, stk. 1, og § 7, stk. 2.

Efter forslaget til stk. 1 vil en arbejdsløshedskasse have pligt til at vejlede medlemmer, der henvender sig med spørgsmål inden for arbejdsløsheds-kassens sagsområde. Efter forslaget til stk. 2 skal kassen så vidt muligt henvise et medlem og videresende en skriftlig henvendelse til rette arbejdsløsheds-kasse eller forvaltningsmyndighed, hvis henvendelsen ikke vedrører arbejdsløsheds-kassens område.

Formålet med ændringerne er, at arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt over for medlemmer skal bringes i overensstemmelse med, hvad der gælder for forvaltningsmyndigheders vejledningspligt over for borgerne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.3.

Til nr. 9

Ifølge gældende § 65, stk. 4, påhviler det medlemmet at medvirke ved tilvejebringelsen af de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af bestemmelserne i gældende § 65, stk. 1-3. Som konsekvens af forslaget i § 1, nr. 8, om indsættelse af nye stykker 1 og 2 i § 65 foreslås, at der pålægges medlemmet samme pligt i relation til gennemførelse af disse bestemmelser.

Til nr. 10

Ifølge gældende § 65, stk. 5, fastsætter direktøren for Arbejdsdirektoratet efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelse af bestemmelserne i § 65, stk. 1-3.

Det foreslås at opretholde denne bemyndigelse og som konsekvens af forslaget til § 1, nr. 8, at udvide den til fremover at omfatte anvendelse af bestemmelserne i § 65, stk. 1-4.

Det foreslås endvidere, at det anføres i loven, at bemyndigelsen også omfatter adgang til at fastsætte regler om en arbejdsløsheds-kasses pligt til at yde vejledning og bistand, selv om medlemmet ikke har rettet henvendelse til arbejdsløsheds-kassen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.3.

Til nr. 11

Efter gældende regler i § 79 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finansieres udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge og aktiveringsydelse alene af staten.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunerne fremover skal bidrage til at finansierer udgifterne til dagpenge.

Det foreslås som et element i dette lovforslag, at aktiveringsydelsen afskaffes som en særskilt ydelsesart og erstattes af dagpenge. Det indebærer, at det kommunale bidrag vil omfatte såvel de hidtidige dagpenge som aktiveringsydelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at en kommune finansierer udgifterne til dagpenge, der er udbetalt til forsikrede ledige, som på udbetalings-tidspunktet har haft ophold i kommunen efter reglerne om ophold i retssikkerhedsloven. Det er således ikke folkeregisteradressen, der er afgørende. Det svarer til det, der i dag gælder på kontanthjælpsområdet.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunerne bidrager med 50 pct. af udgifterne til dagpenge i perioder, hvor den ledige ikke er i aktivering. I perioder, hvor den ledige er i tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bidrager kommunen kun med 25 pct. af udgifterne til dagpenge.

Hvis en person, der har ret og pligt til tilbud efter kapitel 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke påbegynder tilbuddet rettidigt, foreslås det, at kommunen skal betale 100 pct. af udgifterne til dagpenge, indtil tilbuddet påbegyndes. Det foreslås, at dette dog først får virkning fra den 3. januar 2011, jf. forslaget § 14, stk. 4, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at kommunen ikke skal bidrage til finansieringen af dagpenge, der er udbetalt under de første sammenlagt 4 ugers ledighed efter indplaceringen i en dagpengeperiode. Det betyder, at der starter en ny 4 ugers periode, hver gang en person har optjent ret til en ny dagpengeperiode. I løbet af en dagpengeperiode genoptjenes ret til en ny periode ved arbejde svarende til 52 ugers fuldtidsarbejde inden for de sidste 3 år (fuldtidsforsikrede lønmodtagere), ved dagpengeperiodens udløb dog kun 26 ugers fuldtidsarbejde inden for de sidste 3 år.

Det foreslås, at kommunerne i en overgangsperiode ikke bidrager til finansiering af udgifterne i den første del af en ledighedsperiode. I 2010 de første sammenlagt 18 uger, i 2011 de første 12 uger og i 2012 de første 8 uger. Indfasningen indebærer, at kommunerne fra 1. januar 2010 skal bidrage til udgifterne til dagpenge til alle forsikrede ledige, der efter den seneste indplacering i en dagpengeperiode har modtaget dagpenge eller aktiveringsydelse i sammenlagt mindst 18 uger, fra 1. januar 2011 til alle, der tilsvarende har modtaget dagpenge mv. i sammenlagt mindst 12 uger, fra 1. januar 2012 til alle, der har modtaget dagpenge mv. i sammenlagt mindst 8 uger, og fra 2013 og frem til alle, der har modtaget dagpenge i 4 uger.

Alle uger, hvor der er udbetalt dagpenge, medregnes, uanset hvor mange timer der er udbetalt dagpenge for. Antallet af uger opgøres af arbejdsløshedskasserne.

Der vil med bemyndigelsen i *stk. 6* blive fastsat nærmere regler om, hvilke krav der stilles til omfang og rettidighed af aktiveringen, for at betingelserne for 25 pct. kommunal finansiering er opfyldt. Reglerne vil lægge sig tæt op af de regler, der i dag gælder på kontanthjælpsområdet. Udgangspunktet vil herudover – ligesom på kontanthjælpsområdet – være, at det er kommunen, der registrerer og indberetter aktiveringens omfang og rettidighed til staten.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 12-15

Efter de gældende regler i § 99, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan klage over en afgørelse, der træffes af direktøren for Arbejdsdirektoratet om et medlems rettigheder og pligter efter loven, indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn af den, som afgørelsen vedrører, inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen sendes til direktøren for Arbejdsdirektoratet, der vurderer sagen på ny. Fastholdes afgørelsen helt eller delvist, sendes klagen til ankenævnet, og klageren underrettes samtidigt herom. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i § 1, nr. 22, at reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. omhandlende Arbejdsmarkedets Ankenævn ophæves, da ankenævnet sammenlægges med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Som en konsekvens heraf foreslås det i nr. 12-15, at en klage efter nævnte sammenlægning kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

En klage vil fortsat inden 4 uger skulle sendes til direktøren for Arbejdsdirektoratet, der herefter vurderer sagen på ny. Fastholdes klagen helt eller delvis, sendes den videre til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Afgørelser fra Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 16 og 19

Der er tale om konsekvensændringer som følge af afskaffelsen af aktiveringsydelsen og ophævelsen af reglerne herom.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.1.

Til nr. 17 og 18

Efter de gældende regler betaler arbejdsløshedskasserne og private arbejdsgivere hver 1/3 af udgiften til ATP-bidrag af dagpenge, mens den sidste 1/3 betales af den ledige selv.

Den ledige/aktiverede betaler selv 1/3, og staten betaler 2/3 af udgiften til ATP-bidrag af aktiveringsydelsen. Kasserne og arbejdsgiverne bidrager således ikke til dækning af udgiften til ATP-bidrag af aktiveringsydelse.

For at sikre, at afskaffelsen af aktiveringsydelsen ikke medfører øgede udgifter til ATP-bidrag for kasserne og de private arbejdsgivere, foreslås det at ændre reglerne for betaling af ATP-bidrag af dagpenge, så kasserne og de private arbejdsgivere ikke bidrager til betaling af udgiften til ATP-bidrag af dagpenge til ledige, der deltager i tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor kommunen bidrager til finansieringen af dagpenge med 25 pct. af dagpengeudgiften.

Sondringen mellem forsikrede ledige, der deltager hhv. ikke deltager i tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, svarer omtrent til sondringen i de gældende regler mellem ledige, der modtager dagpenge, og ledige/aktiverede, der modtager aktiveringsydelse. Herved fastholdes kassernes og de private arbejdsgiveres medfinansiering af ATP-bidrag af dagpenge på et niveau, der stort set svarer til det nuværende.

Til nr. 20

Der er tale om en teknisk ændring som følge af ophævelsen af reglerne om overgangsydelse i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lov nr. 1540 af 20. december 2006 (L 59 2006/2007).

Til nr. 21

Efter de gældende regler i § 99, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan Arbejdsmarkedets Ankenævn se bort fra en overskridelse af klagefristen i lovens § 99, stk. 1, når der er særlig grund hertil. Det er ankenævnets formand, der på nævnets vegne træffer afgørelse om, hvorvidt en sag skal afvises på grund af overskridelse af den i loven fastsatte klagefrist, jf. forretningsordenen for Arbejdsmarkedets Ankenævn, § 7, stk. 2. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås nedenfor i nr. 22, at reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. omhandlende Arbejdsmarkedets Ankenævn ophæves, da ankenævnet sammenlægges med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Som konsekvens heraf foreslås det i nr. 21, at chefen for Ankestyrelsen efter sammenlægningen kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Det er også efter de gældende regler i § 67, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område chefen for Ankestyrelsen, der træffer afgørelse om, hvorvidt der skal ses bort fra fristoverskridelser. En afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås desuden præciseret, at det er chefen for Ankestyrelsen, der træffer afgørelse om at se bort fra overskridelse af klagefristen i lovens § 99, stk. 1, mens det er

beskæftigelsesministeren, der træffer afgørelser om at se bort fra overskridelse af klagefristen i lovens § 99, stk. 3.

Til nr. 22

Det foreslås at ophæve § 100 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. I dag er reglerne om Arbejdsmarkedets Ankenævns område og kompetence, sammensætning, ansættelse af formand og stedfortræder, udpegning af medlemmer, udpegningsperioder, møde og fastsættelse af forretningsorden fastsat i denne bestemmelse.

Det foreslås i dette lovforslags § 12, nr. 6, at sammenlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Dette sker lovteknisk ved – ud over at ophæve § 100 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. – at indsætte nogle nye regler i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område om Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og om dets fremtidige behandling af de klagesager, der i dag behandles af Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.3. og til bemærkningerne til § 12, nr. 6.

Til § 2

Til nr. 1

Efter forslaget til nyt *stk.* 5 i § 13 d skal det samlede resultat af Arbejdsdirektoratets rådighedstilsyn fremover behandles på et møde i kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen omfatter alene den sammenfattende afrapportering, som Arbejdsdirektoratet sender til kommunalbestyrelsen ved afslutningen af et tilsyn. Der er ikke krav om, at direktoratets vurderinger i de enkelte sager, der har indgået i tilsynet, skal behandles i kommunalbestyrelsen.

I forslaget til nyt *stk.* 6 i § 13 d præciseres, at Arbejdsdirektoratet kan kræve, at kommunalbestyrelsen orienterer direktoratet om den behandling, kommunalbestyrelsen har foretaget efter den foreslåede § 13 d, stk. 5, herunder om hvilke foranstaltninger resultatet af tilsynet har givet anledning til. Samtidig præciseres det, at Arbejdsdirektoratet kan fastsætte en frist for denne orientering.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.4.

Til nr. 2

Efter forslaget til § 40 c kan Arbejdsdirektoratet indhente en redegørelse fra kommunen, når direktoratet får oplysninger om en person, der kan være omfattet af §§ 40 a eller 40 b.

Arbejdsdirektoratet kan ikke gå ind og ændre i kommunens vurderinger og afgørelser i de enkelte sager.

Muligheden for at foretage nærmere undersøgelse i kommunen er især relevant i tilfælde, hvor Arbejdsdirektoratet som led i udførelsen af sin kontrolopgave på dagpengeområdet efter § 91 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. bliver bekendt med, at en kontanthjælpsmodtager er truffet på en virksomhed ved en kontrolaktion. I sådanne situationer giver Arbejdsdirektoratet oplysningerne videre til den pågældende persons opholdskommune. Med dette forslag vil det fremover være muligt for Arbejdsdirektoratet at bruge oplysningerne til en efterfølgende kontrol med, om kommunen i den konkrete sag har taget stilling til, om der skal gives en sanktion efter §§ 40 a eller 40 b i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunerne skal fra den 1. januar 2009 indberette oplysninger om sager, hvor personer er truffet på arbejde samtidig med, at de modtager hjælp, jf. bekendtgørelse nr. 1090 af 19. november 2008 om kommunernes indberetning af oplysninger om vurderinger og afgørelser om

rådighed, konsekvenser og sanktioner til det fælles datagrundlag. Tvivlstilfælde vil derfor kun forekomme, når Arbejdsdirektoratet ikke har modtaget en indberetning fra kommunen om, at den har behandlet en sag på den pågældende person om modtagelse af kontanthjælp mv. samtidig med arbejde.

Til § 3

Til nr. 1-3

Der er tale om konsekvensændringer i forbindelse med sammenlægningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1., og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 22, og § 12, nr. 6.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring i forbindelse med sammenlægningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Som konsekvens af sammenlægningen vil det fremover være chefen for Ankestyrelsen, der kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1., og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21 og 22, og § 12, nr. 6.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Der er tale om konsekvensændringer i forbindelse med sammenlægningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 3.

§ 45, stk. 3, ophæves, fordi der nu fastsættes regler om sammensætningen af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3. og til bemærkningerne til lovforslagets § 12, nr. 6.

Til § 5

Til nr. 1 og 2

Der er tale om konsekvensændringer i forbindelse med sammenlægningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 6

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve § 50 a og § 63, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og samle alle regler om Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og dets behandling af klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn i en ny bestemmelse i § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovforslagets § 12, nr. 3, 6 og 7.

Til § 7

Til nr. 1

Med forslaget rettes der op på en teknisk fejl, som er sket i forbindelse med vedtagelsen af et ændringsforslag i forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø (Forhøjelse af bøder, justering af byherrens pligter og præcisering af Arbejdstilsynets hjemmel til at træffe afgørelser m.v.) (L 48) - fremsat den 30. oktober 2008 og vedtaget som lov nr. 1395 af 27. december 2008.

Til nr. 2

Formandshvervet forudsættes som hovedregel varetaget af en chef i Ankestyrelsen, men kan – i overensstemmelse med retssikkerhedslovens § 59 – efter styrelseschefens konkrete bestemmelse undtagelsesvis varetages af en medarbejder, der ikke er chef, forudsat den pågældende opfylder uddannelseskravene i retssikkerhedslovens § 51, stk. 2.

Der sker ingen ændringer i de uddannelsesmæssige krav til formanden, idet kravene til formanden for Arbejdsmiljøklagenævnet med ændringen af arbejdsmiljøloven i 2004 blev bragt i overensstemmelse med de uddannelsesmæssige krav, der følger af retssikkerhedslovens § 51, stk. 2.

Ankestyrelsen vil fortsat varetage sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmiljøklagenævnet.

Til nr. 3-4

Ændringerne har alene redaktionel karakter.

Til nr. 5

Den Sociale Ankestyrelse ændrede pr. 1. april 2004 navn til Ankestyrelsen.

Til § 8

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af afskaffelsen af aktiveringsydelsen og ophævelsen af reglerne herom. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.1.

Det fremgår af gældende regler, at medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som er over 25 år og modtager uddannelsesgodtgørelse, eller som modtager aktiveringsydelse efter hidtil gældende lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, er omfattet af ATP-ordningen.

Lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik blev ophævet den 1. juli 2003. Der vil således i dag ikke være personer, der modtager uddannelsesgodtgørelse eller aktiveringsgodtgørelse efter denne lov. Som konsekvens heraf foreslås det, at § 2, stk. 6, ophæves.

Til nr. 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ændringerne i nr. 1.

Til § 9

Til nr. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i § 25 b, stk. 5, skal kommunalbestyrelsen på et møde behandle det samlede resultat af det tilsyn, som ministeren for flygtninge, indvandrere og integration efter integrationslovens § 25 b, stk. 1, fører med kommunernes rådighedsvurdering.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den foreslåede bestemmelse i § 13 d, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 25 b, stk. 6, kan ministeren for flygtninge, indvandrere og integration beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere ministeren om kommunalbestyrelsens behandling efter den foreslåede bestemmelse i § 25 b, stk. 5, herunder om hvilke foranstaltninger resultatet af tilsynet har givet anledning til. Ministeren kan endvidere fastsætte en frist for denne orientering.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den foreslåede bestemmelse i § 13 d, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, dog således, at det for så vidt angår personer, der er omfattet af integrationsloven, er ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, der fører tilsynet.

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration har imidlertid i medfør af integrationslovens § 25 b, stk. 6, bemyndiget Arbejdsdirektoratet til at varetage tilsynet. Det forudsættes herved, at Arbejdsdirektoratet ligeledes skal varetage det tilsyn, der foreslås i § 25 b, stk. 6, således at kommunalbestyrelsen vil skulle orientere Arbejdsdirektoratet om kommunalbestyrelsens behandling af det samlede resultat af tilsynet, ligesom det vil være Arbejdsdirektoratet, der fastsætter frister for orienteringen.

Det forudsættes dog, at Integrationsministeriet sikres adgang til de oplysninger, som Arbejdsdirektoratet måtte indhente i denne forbindelse, primært med henblik på udformning af statistiske opgørelser og politikudvikling på integrationsområdet.

Til nr. 2

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 c i lov om aktiv socialpolitik kan Arbejdsdirektoratet indhente en redegørelse fra kommunen, hvis direktoratet får oplysninger om, at en person kan være omfattet af § 40 a eller § 40 b i lov om aktiv socialpolitik.

Bestemmelserne i § 40 a og § 40 b i lov om aktiv socialpolitik svarer til integrationslovens § 31 a vedrørende sanktioner i forbindelse med, at en udlænding uberettiget har modtaget introduktionsydelse, fordi den pågældende er eller har været i arbejde og mod bedre vidende ikke har oplyst kommunen herom.

Det foreslås på den baggrund, at den foreslåede adgang for Arbejdsdirektoratet til at føre kontrol med kommunernes anvendelse af sanktioner i forbindelse med uberettiget modtagelse af kontanthjælp eller starthjælp skal omfatte kontrol med anvendelse af sanktioner i forbindelse med uberettiget modtagelse af introduktionsydelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 31 b er således en henvisning til den foreslåede bestemmelse i lov om aktiv socialpolitik, således at reglerne for kontrol og indhentelse af en redegørelse fra kommunen bliver de samme for introduktionsydelsesmodtagere som for modtagere af kontanthjælp eller starthjælp.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 40 c i lov om aktiv socialpolitik, at Arbejdsdirektoratet varetager opgaven med kontrol og indhentelse af redegørelser fra kommunerne. Med forslaget sikres, at Arbejdsdirektoratet ligeledes varetager denne opgave for så vidt angår modtagere af introduktionsydelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at Arbejdsdirektoratet allerede i dag varetager tilsynet med kommunernes rådighedsvurdering i medfør af integrationslovens § 25 b, stk. 6, hvorfor opgaven med kontrol og indhentelse af redegørelser fra kommunerne i forbindelse med anvendelse af sanktionsreglerne i integrationslovens § 31 a mest hensigtsmæssigt varetages af Arbejdsdirektoratet.

Hertil kommer, at Arbejdsdirektoratet særligt i forbindelse med kontrolaktioner er nærmest til at få kendskab til, at udlændinge, der modtager introduktionsydelse, samtidig arbejder og dermed kan være omfattet af integrationslovens § 31 a.

Endelig vil der kunne ske en samlet opbevaring af de oplysninger om personer, der kan være omfattet af såvel integrationslovens § 31 a som § 40 a og § 40 b i lov om aktiv socialpolitik.

Det forudsættes i den forbindelse, at Integrationsministeriet sikres adgang til de oplysninger, som Arbejdsdirektoratet opbevarer for så vidt angår personer, der modtager ydelser efter integrationsloven, primært med henblik på udformning af statistiske opgørelser og politikudvikling på integrationsområdet.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelsen af § 63, stk. 2, i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Indholdet af denne bestemmelse vil efter forslaget fremgå af kapitel 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 10

Til nr. 1 og 2

Forslagene er en konsekvens af forslaget om at sammenlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1. og til bemærkningerne til § 1, nr. 22, samt § 12, nr. 6.

Til § 11

Til nr. 1 og 2

Forslagene er en konsekvens af forslaget om at sammenlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1., og til bemærkningerne til § 1, nr. 22, samt § 12, nr. 6.

Til § 12

Til nr. 1

Efter gældende regler i § 2, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område bestemmer velfærdsministeren, hvilke sager loven helt eller delvist skal gælde for.

Det foreslås – i overensstemmelse med hidtidig praksis – at velfærdsministeren på beskæftigelsesområdet bestemmer, hvilke sager loven helt eller delvist skal gælde for, efter forhandling med beskæftigelsesministeren. Dette er en naturlig følge af, at en stor del af det sagskompleks, der bliver omfattet af lovens regler om klage efter sammenlægningen af klageinstanserne, hører ind under Beskæftigelsesministeriets område.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at Arbejdsmarkedets Ankenævn sammenlægges med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, og som følge af, at Ankestyrelsen fra den 1. januar 2009 yder sekretariatsbistand til Ligebehandlingsnævnet.

Til nr. 3

For at sikre den fornødne sammenhæng i lovens kapitel 9 og en klar opdeling af reglerne om henholdsvis Ankestyrelsen og Ankestyrelsens behandling af klagesager og om Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klagesager foreslås det at ophæve § 50 a, hvor de gældende regler om Beskæftigelsesudvalget er fastsat, og i stedet indsætte nye regler om Beskæftigelsesudvalget som §§ 59 a-e i et nyt kapitel 9 a.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 6 (til § 59 a) nedenfor, hvor de materielle ændringer i det, der i dag er § 50 a, og som fremover bliver til § 59 a, beskrives.

Til nr. 4

For at sikre parallelitet mellem reglerne om udpegning af medlemmer til Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og om udpegningsperioder foreslås det, at det i § 52 præciseres, at beskikkede medlemmer af Ankestyrelsen udpeges for en periode på 4 år ad gangen, og at udpegningen sker med virkning fra den 1. juni året efter det kommunale valgår. Endvidere foreslås det præciseret, at en udpegning, der finder sted i løbet af en periode, kun gælder til periodens udløb.

Tillige foreslås det, at der alene fastsættes regler om, at personer, der er medlem af et socialt nævn, eller der tidligere i 2 fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, ikke kan udpeges som medlemmer. Hermed ophæves den gældende regel om, at personer, der er fyldt 66 år, ikke kan udpeges som medlemmer.

Til nr. 5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve § 63, stk. 2, om klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Reglerne om adgangen til at klage til Beskæftigelsesudvalget over afgørelser truffet af beskæftigelsesankenævnene (den gældende § 63, stk. 2) foreslås indsat i den nye § 59 a, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til nr. 6 (til § 59 a) samt til bemærkningerne til nr. 7.

Til nr. 6

Med sammenlægningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal der ske ændringer i de gældende regler for Beskæftigelsesudvalget og fastsættes nye regler, som tager højde for, at udvalget fremover skal behandle de sager, som i dag behandles i Arbejdsmarkedets Ankenævn. For at sikre overskuelighed og sammenhæng i reglerne foreslås det at samle reglerne om Beskæftigelsesudvalget og dets virke under ét i nogle nye bestemmelser i et nyt kapitel 9 a. Her fastsættes regler dels om udvalgets behandling af de sager, udvalget behandler i dag (§ 59 a), dels om udvalgets behandling af nye sager fra den 1. august 2009 (§ 59 b). Samtidig fastsættes fælles regler om udpegning af medlemmer til udvalget og om udvalgets møder og afgørelser samt om udvalgets forretningsorden.

Til overskriften i kapitel 9 a

Det foreslås, at der indsættes en *overskrift* i det nye kapitel 9 a, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne i kapitlet omhandler Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Til § 59 a

Stk. 1 er en videreførelse af den gældende § 50 a, stk. 1, om, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn.

Stk. 2 er en videreførelse af den gældende § 63, stk. 2, 1. og 2. pkt., om at beskæftigelsesankenævnenes afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed,

men at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg på baggrund af en klage kan optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

Der er desuden – med undtagelse af enkelte sproglige præciserings samt en enkelt konsekvensændring som følge af indførelsen af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem – tale om en videreførelse af § 63, stk. 2, 3. og 4. pkt., om, hvem der kan anmode Ankestyrelsen om at optage en sag til behandling. Der er ikke foretaget materielle ændringer.

Stk. 3 er en videreførelse af § 50 a, stk. 2, om Beskæftigelsesudvalgets sammensætning. Der er foretaget enkelte sproglige ændringer, som skal tydeliggøre, at der her er tale om, at udvalget behandler klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn, og at den almindelige sammensætning er to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt de medlemmer, der er udpeget til at deltage. I dag fremgår det af Beskæftigelsesudvalgets forretningsorden, at den ene ankechef er formand. Der er derfor alene tale om en præcisering. Der er i bestemmelsen indsat en henvisning til, at sammensætningen i forhold til ankecheferne i enkelte tilfælde kan være en anden. Der henvises til bemærkningerne til § 59 d, stk. 5.

Der er i *stk. 4* tale om en videreførelse af § 50 a, stk. 8, dog med den ændring, at der ikke længere henvises til sager om ret til dagpenge ved sygdom eller fødsel men til sager om ret til sygedagpenge eller ret til orlov eller dagpenge ved barsel. Ændringen er en konsekvensændring som følge af, at lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel blev delt op i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, jf. L 154 og L 155 fra FT 2005/2006.

Efter de gældende regler i § 50 a, stk. 10, finder de af lovens regler, der handler om Ankestyrelsens sammensætning (§ 51), om udpegning af medlemmer til Ankestyrelsen (§ 52), om Ankestyrelsens afgørelser i almindelige sager (§ 53, stk. 1.) og om Ankestyrelsens afgørelser i særlige sager, hvor der er udvidet votering (§§ 55 og 56), ikke anvendelse, når der behandles sager i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Der er således foretaget en negativ afgrænsning af, hvad der gælder for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i forhold til loven i øvrigt.

Med henblik på at sikre overskuelighed i forhold til, hvilke af lovens formelle regler der gælder specifikt for Beskæftigelsesudvalgets behandling af sager, foreslås det i *stk. 5*, at der foretages en positiv afgrænsning af de regler, der skal finde anvendelse i forhold til udvalget. De regler, der ikke nævnes, finder følgelig ikke anvendelse.

Det foreslås således, at det kommer til at fremgå af loven, at lovens §§ 50, stk. 2 (om at Ankestyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed), 51, stk. 2 (om ankechefernes uddannelsesmæssige baggrund), 57 (om at optage sager til behandling og om at genoptage sager), 59 (om at overlade beføjelser til underordnede), 67-70 (om klagefrister og om at se bort fra overskridelse af klagefrister, om sagsbehandling og afgørelser, om prøvelse af retlige spørgsmål samt om skriftlige og begrundede afgørelser), 72, stk. 1 og 8 (om opsættende virkning), 74 (bemyndigelse til fastsættelse af regler for behandling af klagesager mv.) og 76-79 a (om praksiskoordinering) finder anvendelse i forhold til Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager over afgørelser truffet af beskæftigelsesankenævne.

Herudover skal retssikkerhedslovens øvrige regler fortsat gælde ved behandlingen af disse sager i samme omfang som hidtil, jf. § 1 i den gældende bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. bekendtgørelse nr. 768 af 27. juni 2007. Dette vil blive præciseret i bekendtgørelsen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 59 b

Det foreslås, at der i en ny bestemmelse i § 59 b fastsættes regler for Beskæftigelsesudvalgets behandling af de sager, der behandles i Arbejdsmarkedets Ankenævn i dag.

Det foreslås i *stk. 1*, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal behandle klager over afgørelser truffet af andre end et beskæftigelsesankenævn, når dette er fastsat ved lov. Det skal være fastsat ved lov, dvs. i særlovgivning, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er klageinstans i forhold til afgørelser, truffet efter den pågældende lov. I flere særlove vil der (som i dag) stå i klagereglerne, at der kan klages efter reglerne i § 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. foreslås derfor ændret, således at det af § 99 kommer til at fremgå, at en klage kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 12-15.

Det foreslås i *stk. 2*, at Beskæftigelsesudvalget skal behandle alle klager, der indbringes for udvalget inden for de klagefrister, der er fastsat i lovgivningen. Dette vil som hovedregel være inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Hvis der ikke i særlovgivningen er fastsat en klagefrist, gælder den klagefrist, der fremgår af lovens § 67, stk. 1, som også er inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ud over de klager, der er nævnt i stk. 1, behandler alle spørgsmål, der indbringes for udvalget, om, hvorvidt en arbejdsgiver har overholdt sin oplysningspligt efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

I *stk. 4* foreslås det, at den almindelige sammensætning af Beskæftigelsesudvalgets behandling af klager efter stk. 1 er to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis KL, Landsorganisationen i Danmark (LO) og Dansk Arbejdsgiverforening (DA). Sammensætningen af Beskæftigelsesudvalget ved udvalgets behandling af sager efter § 59 b, stk. 4, vil således være en anden end ved udvalgets behandling af sager efter § 59 a og § 59 b, stk. 6, jf. nedenfor.

Forslaget indebærer, at der foretages ændringer i forhold til sammensætningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn, som i dag består af formanden samt et medlem udpeget af DA, LO samt af Justitsministeriet. Ændringerne består i, at der ikke længere vil være ansat én formand (men derimod et antal ankechefer, som hver især vil kunne varetage formandsfunktionen under udvalgets møder), at det vil være beskæftigelsesministeren, der udpeger medlemmerne til udvalget efter indstilling fra organisationerne, og at KL fremover vil være repræsenteret i udvalget, mens Justitsministeriet ikke vil være repræsenteret. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Det foreslås i *stk. 5*, at der ved behandlingen af klager over afgørelser om befordringstilskud og tilskud til kost og logi og om tilbagebetaling, jf. § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, og over afgørelser om godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder, og godtgørelse udbetalt til arbejdsgiveren, om godtgørelse under lovlig konflikt og om tilbagebetaling, jf. § 20 i lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, også deltager medlemmer med særligt sagkundskab inden for hver af de nævnte områder. De særligt sagkyndige medlemmer udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra undervisningsministeren. Der er tale om en videreførelse af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., § 100, stk. 4, jf. § 100, stk. 2, nr. 5 og 6, men med præcisering af hvilke sager efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, der vil skulle behandles i Beskæftigelsesudvalget.

I *stk. 6* foreslås det, at der som hovedregel ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens oplysningspligt efter ansættelsesbevisloven deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis LO og fra DA. Også her indebærer forslaget, at der sker ændringer i forhold til sammensætningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn, som består af formanden og et medlem fra henholdsvis LO og DA. Ændringerne består i, at der ikke

længere vil være ansat én formand, som deltager i alle møder, men derimod et antal ankechefer som hver især vil kunne varetage formandsfunktionen under udvalgets møder, at der deltager yderligere en ankechef, og at det vil være beskæftigelsesministeren, der udpeger medlemmerne til udvalget efter indstilling fra organisationerne.

I *stk. 7* foreslås det, at der – hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver i sager efter *stk. 6* er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet LO eller DA – ud over medlemmerne i *stk. 6* deltager en repræsentant fra hovedorganisationen for den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant fra Danske Regioner eller Finansministeriet. Der foretages hermed ikke ændringer i forhold til de gældende regler.

I *stk. 8* foreslås det, at der – hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver i sager efter *stk. 6* er tilsluttet en organisation, der ikke er medlem af en hovedorganisation – ud over medlemmerne i *stk. 6* deltager en repræsentant direkte fra lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationen. Der foretages heller ikke her ændringer i forhold til de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 9*, at de repræsentanter, der deltager i behandlingen af de konkrete sager efter ferieloven eller konkrete spørgsmål efter ansættelsesbevisloven, jf. *stk. 7* og *8*, udpeges af hovedorganisationerne eller de pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationer hhv. myndigheder selv, og at repræsentanterne har stemmeret ved behandlingen af disse sager. Der er tale om en videreførelse af gældende regler med få sproglige ændringer.

Det foreslås endelig, at der i *stk. 10*, foretages en positiv afgrænsning af, hvilke af lovens regler der finder anvendelse i øvrigt i forhold til Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af § 59 b-sager, jf. også bemærkningerne til § 59 a, *stk. 5*.

Det kommer hermed til at fremgå af loven, at lovens §§ 50, *stk. 3* (om at Ankestyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed), 51, *stk. 2* (om ankechefernes uddannelsesmæssige baggrund), 57, nr. 2 (om at genoptage sager), 59 (om at overlade beføjelser til underordnede), 67, *stk. 2* (om at se bort fra overskridelse af klagefrister), 68 (om sagsbehandling og afgørelser), 70 (om skriftlige og begrundede afgørelser), 72, *stk. 1* og *8* (om opsættende virkning) og 74 (bemyndigelse til fastsættelse af regler for behandling af klagesager mv.) finder anvendelse i forhold til Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager over afgørelser truffet af andre end beskæftigelsesankenævnene. Der kommer således ikke til at gælde helt de samme regler for Beskæftigelsesudvalgets behandling af sager efter lovens § 59 b som efter § 59 a, fordi der er fuld prøvelsesadgang i forhold til de nye sager, Beskæftigelsesudvalget skal behandle efter § 59 b. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 59 c

Det foreslås, at der i en ny bestemmelse i § 59 c fastsættes fælles regler om udpegning af medlemmer til Beskæftigelsesudvalget og om udpegningsperioder.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren efter aftale med velfærdsministeren fastsætter antallet af medlemmer, der udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne, dvs. medlemmerne fra KL, LO, DA og DH, og de særligt uddannelsessagkyndige, der udpeges efter indstilling fra undervisningsministeren, jf. §§ 59 a, *stk. 3* og *4*, og 59 b, *stk. 4-6*.

Det foreslås i *stk. 2*, at Beskæftigelsesudvalgets medlemmer udpeges for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni året efter det kommunale valgår. Hermed følger udpegningsperioden for Beskæftigelsesudvalgets beskikkede medlemmer og stedfortrædere udpegningsperioden for de beskikkede medlemmer og stedfortrædere af Ankestyrelsen i øvrigt. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

I *stk. 3* foreslås det, at personer, der er beskikkede medlemmer af et beskæftigelsesankenævn, eller beskikkede medlemmer af, tilforordnede eller deltager i møder som

særlig sagkyndig i Beskæftigelsesrådet eller Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, ikke kan udpeges som medlemmer af Beskæftigelsesudvalget. Dette er en videreførelse af de gældende regler i lovens § 50 a, stk. 7, og af reglerne i § 100, stk. 9, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. dog med den ændring i forhold til sidstnævnte, at Uddannelsesrådet for Arbejdsmarkedsuddannelserne og Arbejdsmarkedets Uddannelses Finansiering er ændret til Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. I *stk. 3* foreslås det desuden som noget nyt, at personer, der er valgt eller ansat i en arbejdsløshedskasse eller i en brancheorganisation for arbejdsløshedskasser ligeledes ikke skal kunne udpeges som medlemmer. Endelig foreslås, at personer, der tidligere i 2 fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller af Beskæftigelsesudvalget, eller har været udpeget som medlem eller stedfortræder i Arbejdsmarkedets Ankenævn, heller ikke skal kunne udpeges som medlemmer. Udpegning ud over 2 fulde perioder kan dog i særlige tilfælde finde sted, f.eks. hvor der ellers ikke kan ske udpegning af medlemmer med særlig sagkundskab f.eks. inden for søfarts- eller uddannelsesområdet.

Til § 59 d

Det foreslås, at der i en ny bestemmelse i § 59 d fastsættes fælles regler for Beskæftigelsesudvalgets møder og afgørelser. Reglerne gælder, både når der træffes afgørelse i sager efter § 59 a og efter § 59 b.

Det foreslås i *stk. 1*, at Beskæftigelsesudvalget som hovedregel udøver sin virksomhed i møder. Dette står i dag i Beskæftigelsesudvalgets forretningsorden.

I *stk. 2* og *3* foreslås det, at udvalget er beslutningsdygtigt, når samtlige medlemmer og eventuelle repræsentanter, jf. § 59 b, stk. 7-8, er til stede, og at afgørelser træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende. Der er her tale om en videreførelse af de gældende regler i § 50 a, stk. 3 og 4.

Det foreslås i *stk. 4*, at formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, hvorvidt afgørelsen er lovlig. Herefter behandles sagen efter reglerne i *stk. 5*.

I *stk. 5* foreslås det, at styrelseschefen kan beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor styrelseschefen eller vicedirektøren er formand, og hvor der deltager tre ankechefer og de medlemmer, der er udpeget til at deltage i udvalgets behandling af den pågældende sag. Der er også her tale om en videreførelse af de gældende regler, jf. § 50 a, stk. 5, og § 53, stk. 3.

Det foreslås endelig i *stk. 6*, at Ankestyrelsen kan skønne, at en sag er egnet til at blive afgjort, uden at der afholdes et møde. Ankestyrelsen sender her en indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde. Der er tale om en videreførelse af gældende regler i § 53, stk. 2. En tilsvarende regel gælder også i dag i forhold til Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Til § 59 e

Det foreslås i en ny § 59 e, at beskæftigelsesministeren fastsætter en forretningsorden for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Beskæftigelsesministeren fastsætter i dag en forretningsorden for såvel Beskæftigelsesudvalget som for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Med sammenlægningen af klageinstanser og ophævelsen af § 100 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. vil forretningsordenen for Arbejdsmarkedets Ankenævn (bekendtgørelse nr. 203 af 24. marts 2004) falde bort. Forretningsordenen for Beskæftigelsesudvalget (bekendtgørelse nr. 276 af 22. marts 2007) vil blive ændret i overensstemmelse med de ændringer, der er foreslået ovenfor.

De regler, der i dag er fastsat i forretningsordenen for Beskæftigelsesudvalget, og som ikke berøres af de ændringer, der er en følge af sammenlægningen og udvalgets nye virke, videreføres i vidt omfang. Det gælder bl.a. regler om Ankestyrelsens sekretariatsbetjening af

udvalget, dvs. fordelingen af sager mellem ankecheferne, fastsættelse af rækkefølgen for behandling af indkomne sager og forberedelse af de enkelte sager, herunder bl.a. at sikre, at sagerne er tilstrækkeligt oplyst. Det gælder endvidere regler om udvalgets møder og afgørelser, dvs. om indkaldelse til møde, udsendelse af dagsorden og mødemateriale og om beslutningsreferat fra møderne mv., om at udfærdige skriftlige og begrundede afgørelser og om at offentliggøre afgørelser. Endelig videreføres gældende regler om inhabilitet samt om praksiskoordinering og statistik – sidstnævnte dog kun i forhold til udvalgets behandling af sager efter § 59 a (den gældende § 50 a).

I forretningsordenen for Beskæftigelsesudvalget vil det blive fastsat, at der påhviler Beskæftigelsesudvalgets medlemmer og andre deltagere i udvalgets møder tavshedspligt efter straffelovens § 152 og forvaltningslovens § 27. Der er tale om en præcisering af gældende regler.

Til nr. 7

Som nævnt i de indledende bemærkninger til nr. 6 foreslås det, at de regler, der gælder for Beskæftigelsesudvalgets behandling af de forskellige sager, så vidt muligt står samlet. Derfor foreslås det at ophæve de gældende regler i § 63, stk. 2, om adgangen til at klage til Beskæftigelsesudvalget over afgørelser truffet af beskæftigelsesankenævnene og om optagelse af klager til behandling. Reglerne er – med enkelte sproglige ændringer – indsat i lovens nye § 59 a, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Med ophævelsen af § 63, stk. 2, handler § 63 udelukkende om adgangen til at klage over de sociale nævns afgørelser og om Ankestyrelsens optagelse af disse klager til behandling.

Til § 13

Til § 23 a, stk. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der hvert år ydes et beskæftigelsestilskud til hver enkelt kommune. Beskæftigelsestilskuddet udgør for den enkelte kommune et grundtilskud og en regulering for merudgiftsbehovet frem til tilskudsåret.

Grundtilskuddet udgør som hovedregel den enkelte kommunes samlede tilskud for året to år før tilskudsåret. Kommunens samlede tilskud for et tilskudsår består af beskæftigelsestilskuddet (det vil sige grundtilskuddet tillagt merudgiftsbehovet) for året korrigeret for midtvejsregulering og efterregulering.

For de første år, det vil sige 2010-11, baseres grundtilskuddet på en beregning af de kommunale udgifter i året to år før tilskudsåret, det vil sige henholdsvis 2008 og 2009, såfremt de nu foreslåede finansieringsregler havde været gældende på dette tidspunkt. Denne beregning foretages af beskæftigelsesministeren i maj måned i året før tilskudsåret.

Merudgiftsbehovet opgøres som forskellen mellem grundtilskuddet og de skønnede kommunale udgifter for tilskudsåret. Merudgiftsbehovet skønnes på baggrund af den forventede udvikling i ledigheden. Udviklingen i bruttoledigheden for forsikrede ledige skønnes på grundlag af Finansministeriets Økonomisk Redegørelse fra maj måned i året før tilskudsåret. På grundlag af den forventede udvikling i ledigheden skønnes det samlede antal bruttoledige og de samlede kommunale nettoudgifter i tilskudsåret. Merudgiftsbehovet fordeles i første omgang i forhold ledigheden i året to år før tilskudsåret.

Merudgiftsbehovet for det enkelte år kan være enten positivt eller negativt. Hvis der skønnes en voksende ledighed, som vil indebære en stigning i kommunernes udgifter til forsikrede ledige, vil merudgiftsbehovet være positivt. Hvis der omvendt skønnes en udvikling, som vil indebære faldende udgifter til forsikrede ledige, vil merudgiftsbehovet være negativt.

Beskæftigelsestilskuddet beregnes i året før tilskudsåret og udmeldes til kommunerne sammen med de generelle tilskuds- og udligningsbeløb senest den 1. juli i året før tilskudsåret. Dermed vil beskæftigelsestilskuddet være kendt af kommunerne i god tid før den kommunale budgetvedtagelse.

Til § 23 a, stk. 2

Hovedreglen for opgørelse af grundtilskuddet efter stk. 1 er, at den enkelte kommunes grundtilskud opgøres som kommunens samlede tilskud i året to år før tilskudsåret. Men da de nye finansieringsregler først træder i kraft fra og med 2010, skal der for de første år foretages en beregning af grundtilskuddet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at grundtilskuddet for tilskudsårene 2010 og 2011 beregnes som de skønnede kommunale udgifter i året to år før det pågældende tilskudsår, såfremt de nye finansieringsregler havde været gældende i disse år. Det vil sige, at grundtilskuddet for 2010 baseres på en beregning af de kommunale udgifter for 2008, mens grundtilskuddet for 2011 baseres på en beregning af de kommunale udgifter for 2009.

For de følgende tilskudsår opgøres grundtilskuddet efter hovedreglen i stk. 1, det vil sige på grundlag af den enkelte kommunes samlede tilskud for året to år før tilskudsåret.

Til § 23 a, stk. 3

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ved beregning af grundtilskuddet for det enkelte år skal tages hensyn til ændringer i love og regler på området. Når der gennemføres sådanne ændringer, som vil medføre kommunale mer- eller mindreudgifter, vil grundtilskuddet blive reguleret tilsvarende. Kommunerne bliver på denne måde fuldt ud kompenseret for regelændringer på samme måde som efter det generelle DUT-princip. Kompensationen beregnes på landsplan og fordeles på kommunerne i forhold til grundtilskuddet. Et eksempel på en sådan regelændring er den indfasning af kommunernes finansiering, der sker i henhold til den foreslåede § 82 a, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Denne bestemmelse indebærer, at kommunerne i 2010 ikke bidrager til finansiering af dagpenge for de første 18 uger, i 2011 for de første 12 uger og i 2012 for de første 8 uger.

Til § 23 a, stk. 4

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der hvert år foretages en midtvejsregulering af merudgiftsbehovet i tilskudsåret. Med henblik på at tage højde for forskelle i udviklingen i ledigheden mellem landsdelene foretages midtvejsreguleringen for hver landsdel for sig.

Midtvejsreguleringen udgør for hver landsdel forskellen mellem det merudgiftsbehov, der i henhold til stk. 1 er udmeldt til kommunerne i året før tilskudsåret, og en fornyet beregning af merudgiftsbehovet opgjort af beskæftigelsesministeren. Den nye beregning af merudgiftsbehovet sker på grundlag af den forventede udvikling i ledigheden i tilskudsåret ifølge Finansministeriets Økonomisk Redegørelse fra maj måned. Midtvejsreguleringen fordeles i hver landsdel på landsdelens kommuner i forhold til ledigheden i året to år før tilskudsåret.

Det vurderes, at en midtvejsregulering navnlig vil have betydning, hvis skønnet for udviklingen i ledigheden ændres væsentligt i forhold til det skøn, der har ligget til grund for fastsættelsen af beskæftigelsestilskuddet. Midtvejsreguleringen vil også have betydning i tilfælde af en uensartet udvikling i ledigheden mellem landsdelene.

Midtvejsreguleringen vil blive udmeldt til kommunerne i forbindelse med midtvejsreguleringen af de generelle tilskud den 1. juli i tilskudsåret og afregnet i de sidste tre måneder af tilskudsåret. Midtvejsreguleringen kan være enten positiv eller negativ afhængigt af udviklingen i ledigheden.

Til § 23 a, stk. 5

For det første år, det vil sige tilskudsåret 2010, foretages der en særlig beregning af midtvejsreguleringen med henblik på at sikre, at hver enkelt kommune kompenseres så præcist som muligt for det aktuelle udgiftsniveau på tidspunktet for overtagelsen af opgavn.

Den særlige midtvejsregulering for dette år indebærer, at der foretages en fornyet beregning af den enkelte kommunes beskæftigelsestilskud for 2010. Den fornyede beregning består af en beregning af den enkelte kommunes grundtilskud baseret på kommunens skønnede udgifter for 2009, såfremt de foreslåede regler for finansiering af beskæftigelsesområdet havde været gældende i dette år. Merudgiftsbehovet beregnes herefter som den skønnede udvikling i udgifterne fra 2009 til 2010. Udviklingen i udgifterne fra 2009 til 2010 skønnes for hver landsdel. Inden for landsdelen fordeles udgifterne på kommunerne i forhold til ledigheden i 2009.

Midtvejsreguleringen beregnes som forskellen mellem den fornyede beregning af beskæftigelsestilskuddet og den oprindelige beregning, jf. stk. 1.

Til § 23 a, stk. 6

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der i året efter tilskudsåret foretages en efterregulering af det udbetalte merudgiftsbehov for tilskudsåret.

Med henblik på at tage højde for forskelle i ledighedsudviklingen mellem landsdelene er efterreguleringen på samme måde som midtvejsreguleringen opdelt på landsdele.

For hele landet udgør efterreguleringen forskellen mellem de faktisk afregnede merudgiftsbehov efter stk. 1 korrigeret for midtvejsreguleringen efter stk. 4 og den endelige beregning af merudgiftsbehovet på grundlag af de kommunale regnskaber for tilskudsåret for kommunerne. Efterreguleringen fordeles på landsdele i forhold til den enkelte landsdels andel af udviklingen i antallet af ledige fra året to år før tilskudsåret til tilskudsåret. Efterreguleringsbeløbet for landsdelen fordeles herefter på landsdelens kommuner i forhold til ledigheden i året to år før tilskudsåret.

Denne model sikrer, at kommunerne har et økonomisk incitament til at nedbringe ledigheden i kommunen. Men der tages samtidig højde for, at ledigheden kan udvikle sig forskelligt i de forskellige landsdele.

Til § 23 a, stk. 7

For tilskudsåret 2010 foretages efterreguleringen efter særlige regler. Det er en følge af, at der ved midtvejsreguleringen for 2010 foretages en fornyet beregning af såvel grundtilskud som merudgiftsbehov, jf. stk. 5. Efterreguleringen skal som følge heraf foretages i forhold til den fornyede beregning af merudgiftsbehovet.

Herudover svarer principperne i efterreguleringen for 2010 til principperne for den generelle efterregulering. Det vil sige, at efterreguleringen for 2010 fordeles på landsdele i forhold til den enkelte landsdels andel af udviklingen i antallet af ledige fra 2009 til 2010. Efterreguleringen for hver landsdel fordeles herefter på kommunerne i landsdelen i forhold til ledigheden i 2009.

Til § 23 a, stk. 8

Den enkelte kommunes udgifter til forsikrede ledige skal opgøres til brug for opgørelse af grundtilskuddet, jf. stk. 1 og til brug for efterreguleringen, jf. stk. 5. Opgørelsen vil blive baseret på udgifterne på nærmere bestemte konti i de kommunale regnskaber. Den foreslåede bestemmelse indebærer en bemyndigelse til velfærdsministeren til at fastsætte de nærmere regler om opgørelse af disse udgifter.

Midtvejsreguleringen og efterreguleringen er baseret på landsdele. Velfærdsministeren fastsætter den nærmere afgrænsning af de landsdele, der anvendes i denne forbindelse.

Inddelingen i landsdele vil blive foretaget med udgangspunkt i Eurostat's geografiske og administrative opdeling kendt som NUTS, hvor der for Danmark findes tre niveauer og hvor NUTS 3 består af 11 landsdele. I tilknytning til opgørelsen af beskæftigelsestilskud vil mindre landsdele kunne sammenlægges med andre landsdele.

Til § 23 a, stk. 9

De skønnede udgifter i de enkelte kommuner for 2008 og 2009 vil blive beregnet under forudsætning af, at de foreslåede regler om finansiering af udgifterne til dagpenge og aktivering af forsikrede ledige havde været gældende i disse to år. Det vil bl.a. sige, at det forudsættes, at kommunerne efter de foreslåede regler i forslaget til ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring mv. i de to år bidrager med 50 pct. af udgifterne i passive perioder til dagpenge efter de første 18 uger i 2008 og efter de første 12 uger i 2009 og med 25 pct. af udgifter til dagpenge i aktive perioder.

Endvidere at kommunerne efter de foreslåede regler i forslaget til ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og af lov om kompensation til handicappede i erhverv afholder udgifterne til løntilskud til private og offentlige arbejdsgivere for forsikrede ledige, herunder til ledige over 55 år og til isbryderordningen for handicappede med 75 pct. statsrefusion, at kommunerne inden for et rådighedsbeløb får 50 pct. refusion af driftsudgifterne til aktivering af forsikrede ledige, og at kommunerne afholder udgifterne til personlig assistance og til hjælpemidler til handicappede samt til mentorordningen med 50 pct. statsrefusion.

Bemyndigelsen vil derudover bl.a. blive anvendt til at fastsætte, at beregningen af de kommunefordelte udgifter i 2008 og 2009 kan ske på grundlag af statistiske oplysninger i Arbejdsdirektoratets Register for ArbejdsMarkedet (RAM), Arbejdsmarkedsstyrelsens målesystem Jobindsats.dk. og statistiske oplysninger fra Danmarks Statistik. Der er således ikke tale om egentlige regnskabsmæssige oplysninger.

Bestemmelsen vil endvidere blive anvendt til at fastsætte regler om, hvordan de regnskabsmæssige oplysninger fra de statslige jobcentre, som er omfattet af reglerne om forpligtende kommunale samarbejder, kan opdeles på de kommuner, der er omfattet af samarbejdet.

Til § 23 b, stk. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der etableres en tilskudsordning for kommuner, hvor ledigheden udvikler sig betydeligt mere negativt end for landsdelen som helhed.

Med henblik på at kunne udbetale tilskuddet allerede i det år, hvor kommunen har en betydeligt værre udvikling i ledigheden end landsdelen, baseres ordningen på den faktiske udvikling i ledigheden i det første kvartal i tilskudsåret sammenlignet med det tilsvarende kvartal året før.

Tilskud og bidrag efter denne ordning afregnes samtidig med midtvejsreguleringen, jf. § 23 a, det vil sige i de sidste tre måneder af tilskudsåret.

Til § 23 b, stk. 2

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den beregnede kompensation til en kommune som følge af en særlig negativ udvikling i ledigheden i forhold til de øvrige kommuner i landsdelen, skal have en vis størrelse, før der kan udbetales tilskud til kommunen efter denne ordning.

Merbelastningen for en kommune, hvor udviklingen i ledigheden er væsentligt mere negativ end i landsdelen, beregnes efter stk. 3 nedenfor. I den udstrækning, den beregnede

merbelastning overstiger 0,01 procent af kommunens budgetterede beskatningsgrundlag for tilskudsåret, vil kommunen modtage tilskud efter denne ordning.

Til § 23 b, stk. 3

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der beregnes en merbelastning for en kommune ved en udvikling i ledigheden, som væsentligt overstiger den gennemsnitlige udvikling i landsdelen. Det er i den foreslåede bestemmelse defineret som udviklingen i ledigheden i landsdelen tillagt 5 procentpoint.

Det vil sige, at hvis ledigheden i landsdelen stiger med 10 procent, vil kommuner med en stigning på mere end 15 ($10+5 = 15$) procent blive omfattet af ordningen. Hvis ledigheden i landsdelen omvendt falder med 10 procent, vil kommuner med et fald i ledigheden på mindre end 5 ($-10+5 = -5$) procent blive omfattet af ordningen. I begge tilfælde er der tale om negativ udvikling for kommunen i forhold til landsdelen. I det første tilfælde stiger kommunens ledighed væsentligt mere end gennemsnittet for landsdelen, og i det andet tilfælde falder kommunens ledighed væsentligt mindre end gennemsnittet for landsdelen.

I disse tilfælde kan der således opgøres et antal ledige i kommunen, som skyldes, at udviklingen i ledigheden i kommunen overstiger gennemsnittet for landsdelen tillagt 5 procentpoint. Merbelastningen for kommunen herved beregnes ved at gange det opgjorte antal ledige med en fastsat gennemsnitsudgift pr. ledig. Den skønnede gennemsnitsudgift pr. ledig fastsættes af beskæftigelsesministeren.

Til § 23 b, stk. 4

For tilskudsåret 2010 beregnes denne ordning på grundlag af udviklingen i ledigheden for en kortere periode, det vil sige fra 4. kvartal 2009 til 1. kvartal 2010. Det skyldes den særlige midtvejsregulering for 2010, jf. § 23 a, stk. 5, hvorved den enkelte kommunes grundtilskud genberegnes på grundlag af data for 2009. Dermed bliver den enkelte kommune kompenseret for ledighedsniveauet i 2009. Tilskudsordningen for kommuner, hvor ledigheden udvikler sig betydeligt mere negativt end for landsdelen som helhed, skal derfor kun dække udviklingen herefter.

Til § 23 b, stk. 5

Udgifterne til denne tilskudsordning finansieres af kommunerne i fællesskab. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at alle kommuner bidrager til finansieringen i forhold til deres indbyggertal.

Til § 23 b, stk. 6

Tilskuddet til den enkelte kommune fastsættes som et beløb pr. bruttoledig ganget med antal ledige, hvorved udviklingen i bruttoledigheden i kommunen overstiger udviklingen i landsdelen tillagt 5 procentpoint. Beløbet pr. bruttoledig beregnes hvert år af beskæftigelsesministeren på grundlag af kommunernes samlede nettoudgifter på beskæftigelsesområdet og antallet af bruttoledige på landsplan. Nettoudgifterne vil bl.a. afhænge af længden af den periode i starten af ledighedsforløbet, hvor kommunen ikke bidrager til finansieringen af udgifterne til dagpenge.

Til § 14

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. august 2009.

Til stk. 2

Det foreslås, at reglerne i § 13 om kommunal udligning træder i kraft den 20. juni 2009 med virkning fra og med tilskudsåret 2010. Det betyder, at beskæftigelsestilskuddet for 2010 vil kunne indgå i Velfærdsministeriets udmelding ultimo juni 2009 af tilskud og udligning til kommuner for tilskudsåret 2010.

Til stk. 3

Det foreslås, at § 7, nr. 1, som vedrører en sproglig korrektion af arbejdsmiljølovens § 77, stk. 5, som vedtaget ved lov nr. 1395 af 27. december 2008, træder i kraft samtidig med § 77, stk. 5.

Til stk. 4

Det foreslås, at reglerne i § 1, nr. 11, om kommunernes bidrag til finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge træder i kraft den 1. januar 2010. Det foreslås videre, at reglerne får virkning for dagpenge, der udbetales for ledighedsperioder fra og med den 4. januar 2010. Dermed sikres, at de kommunale bidrag til finansiering så vidt muligt følger påbegyndelsen af finansåret 2010, og at der er tale om hele udbetalingsuger. Opgørelsen af de kommunale bidrag for januar 2010 vil skulle ske på grundlag af udbetalte dagpenge for 2 udbetalingsperioder (21. december 2009-24. januar 2010 og 25. januar 2010-21. februar 2010) og omfatte udbetalinger for ugerne 1-4 i 2010.

Det foreslås videre, at forslaget til § 82 a, stk. 3, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 11, om, at kommunens bidrag udgør 100 pct. af udgifterne til dagpenge fra det tidspunkt, hvor en person har ret og pligt til tilbud efter reglerne i kapitel 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og indtil tilbud er påbegyndt, får virkning fra 3. januar 2011. Det betyder, at kommunerne indtil denne dato bidrager til finansieringen af arbejdsløshedsdagpenge med 25 pct. i aktive perioder og med 50 pct. i passive perioder, jf. bestemmelsens 1. og 2. pkt., uanset om tilbud er påbegyndt rettidigt eller ej.

Til stk. 5

Det foreslås, at reglerne til nye § 13 d, stk. 5 og 6, om kommunalbestyrelsens opfølgning på det kommunale rådighedstilsyn i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, og lovforslagets § 9, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2010. Dermed følger ikrafttrædelsestidspunktet velfærdsministerens tilsvarende ændring af § 79 a, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. § 1, nr. 35, i lovforslag nr. L 117, som fremsat den 28. januar 2009 (Folketingstidende 2008-2009, tillæg A, s. 3391).

Til stk. 6

Det foreslås, at afskaffelsen af udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge for 14 dage og overgang til månedsudbetalinger træder i kraft den 25. januar 2010. Denne dato ville der være sammenfald mellem påbegyndelsen af en udbetalingsperiode for månedsudbetalinger og 14-dagesudbetalinger. Personer, der i begyndelsen af januar måned 2010 er omfattet af 14-dagesudbetaling, vil således få udbetalt deres sidste 14-dagesudbetaling for den udbetalingsperiode, der slutter den 24. januar 2010. Den næste dagpengeudbetaling vil ske for den månedsudbetalingsperiode, der slutter søndag den 21. februar 2010. Der henvises til det under afsnit 2.3.2. anførte om den lediges likviditet i overgangssituationen.

Til § 15

Til stk. 1

Det foreslås i forbindelse med sammenlægningen af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at alle sager, hvori der ikke er truffet endelig administrativ afgørelse af Arbejdsmarkedets Ankenævn pr. 31. juli 2009, overføres til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg pr. 1. august 2009.

Til stk. 2

Til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er i dag udpeget et antal medlemmer fra hver af de indstillende organisationer med henblik på at sikre, at der på det enkelte møde kan være deltagelse fra alle organisationer. Beskæftigelsesudvalgets nuværende medlemmer er som udgangspunkt udpeget til den 1. juni 2010 – det vil sige til den 1. juni i året efter et kommunalvalg.

Da kredsen af indstillende organisationer efter ikrafttræden af dette lovforslag er den samme som nu, foreslås det af hensyn til udvalgets funktionsdygtighed, at Beskæftigelsesudvalgets nuværende medlemmer fortsætter, indtil udløbet af den ordinære funktions-/udpegningsperiode, forudsat at de opfylder betingelserne i lovens nye § 59 c, stk. 3, jf. lovforslagets § 12, nr. 6.

Det foreslås, at der pr. 1. august 2009 udpeges et antal særligt uddannelsessagkyndige medlemmer til Beskæftigelsesudvalget. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra undervisningsministeren, jf. lovforslagets § 12, nr. 6, (§ 59 b, stk. 5, og § 59 c, stk. 1). Sådanne medlemmer er i dag alene udpeget til Arbejdsmarkedets Ankenævn, men ikke til Beskæftigelsesudvalget.

Det foreslås endvidere, at der indtil den 1. juni 2010 kan udpeges yderligere medlemmer til Beskæftigelsesudvalget under hensyntagen til det større antal sager, der skal behandles af udvalget efter sammenlægningen samt til erstatning for de medlemmer, der må udtræde, fordi de ikke opfylder betingelserne i § 59 c, stk. 3.

Fra den 1. juni 2010 skal der for den kommende 4-års periode ske ny udpegning af alle medlemmer til Beskæftigelsesudvalget i henhold til lovforslagets § 12, nr. 6, (§ 59 c, stk. 2).

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

VEDLAGT I SÆRSKILT DOKUMENT